רוסלענדער סאציאליסטישע פעדעראטיווע ראטן=רעפובליק.

פראָלעטאַריער פון אַלע לענדער, פאַראייניקט זיך!

זאמל=בוך

פון

קינדער=לידער.

מלוכע־פארלאג.

האמעל—1921.

מלוכע־פאַרלאַג, האָמלער אָפּטײלונג.

1־טע מלוכע־דרוקערײ, האָמעל.

פאַרוואָרט.

נאָך מיט א יאָר צוריק איז בא דער האָמלער אידישער קרייז-סובאָפּטיילונג אַרויסגעשוואומען א געדאַנק אַרויסצוגעבן א זאַמל-בוך פון לידער. עס איז געשאַפן געוואָרן א קאָמיסיע, וועלכע איז צוגעטראָטן צו דער אַרבעט. דער צוזאַמענשטעל פון דער קאָמיסיע האָט זיך אייניקע מאָל געביטן, עס איז אויסגעקומען צו אַרבעטן אין די צוזעטליכע פרייע מינוטן. די אַלגעמיינע שווערע באַדינגונגען האָבן פיל געשטערט דער אַרבעט און ניט קוקנדיק אף דעם, וואָס די אַרבעט איז נאָך ניט פאַרענדיקט, האָבן מיר באַשלאָסן אַרויסצולאָזן 50 לידער. א טייל פון זיי איז אָריגינעלע פון כ. הירשין, א טייל פון דער פּראַקטיק פון די האָמלער אַנשטאַלטן און א טייל פון „ווילנער זאַמלביך". מיר האָבן זיך אָפּגעשטעלט אַפן לעצטן דערפאַר, וואָס ער איז קימאַט ניט באַוואוסט אין רוסלאַנד. מיר פילן, אַז די ליטעראַרישע זייט, הויפּטזעכליך פון די לידער, וועלכע זיינען גענומען פון דער פּראַקטיק, זיינען ניט גענוג באַאַרבעט, נאָר דאָך האָבן מיר באַשלאָסן צום נייען לערן-יאָר אַרויסלאָזן דעם זאַמלבוך, האָפנדיק, אַז צו דער צווייטער אויסגאַבע, וועלכע וועט זיין שטאַרק פאַרגרעסערט, וועלן מיר די פעלערן אויסבעסערן. אַלע אָנווייזונגען וועלן מיט דאַנקבאַרקייט אָנגענומען ווערן פון דער

האָמלער גיב. אידישער סוב-אָפּטיילונג.

I. לידער צום מארשירן.

1. דער פאנען-מארש.

ש. לאנדינסקי.

I.

קינדער! הויבט מאַרשירן אָן
שטאָלצער אין די רייען—
טראַ-לאַ, לאַ...
העכער הויבט זי רויטע פאָן
זאָל זי פרייער וויען—
טראַ-לאַ, לאַ...

II.

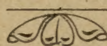
קינדער! הויבט צו זינגען אָן
אונז'ערע שיינע לידער!
טראַ לאַ, לאַ...
אונטער אונזער רויטער פאָן
זינגען אַלע ברידער—
טראַ-לאַ, לאַ...

2. לאמיר אלע אינאיינעם מארשירן.

פריי פון רוסיש.

לאָמיר אַלע אינאײנעם מאַרשירן
פאַר די הענטלאַך זיך נעמען געטריי;
לאָזיר אַלע אינאײנעם זיך רירן
מיט די פיס אַך גײן פריי.
פוס צום פוס, געקײטלט אינאײנעם
אין אין מיט זאָל קײנער ניט שטײן,
לאָמיר גײן אין געשלאָסענע רײען
לאָמיר גײן, לאָמיר גײן, לאָמיר גײן, גײן, גײן!

3. מארש.

י. קאצנעלסאָן.

I.

אײנס און צװײ
און דרײ און פיר,
װאָס מיר זײנען
זײנען מיר!

כאָטש מיר זײנען
יונג און קלײן,
װי די העלדן
דאַרף מען גײן!

אַן פּיל אין אַן בויגן
נאָר אָפן די אויגן,
אַן רויך און אַן פײער
די קעפּ הויך און פרײער!

כאָטש מיר זײנען
יונג און קלײן,
װי די העלדן
דאַרף מען גײן!

װאָס מיר זײנען
זײנען מיר,
אײנס און צװײ
און דרײ און פיר!

II.

פינף און זעקס
און זיבן, אַכט
ניט געוויינט
און ניט געלאַכט.

ניט געשטאַנען,
נאָר ניט שטיין,
ניט געלאָפן,
גיין, נאָר גיין!

מיר דאַרפן ניט פרעגן,
מיר ווייסן די וועגן,
אין פעלדער פול מיט ליכטער,
אין וועלדער וואָס געדיכטער!

ניט געשטאַנען,
נאָר ניט שטיין,
ניט געלאָפן,
גיין, נאָר גיין!

ניט געוויינט
און ניט געלאַכט,
פינף און זעקס
און זיבן, אַכט!

III.

ניין און צען
און עלף און צוועלף.
טרעפסט א פויער—
זאָג: גאָט העלף!

טרעפסט א פויגל—
זאָג אים: פלי!
טרעפסט א בלימל
זאָג אים: בלי!

מאַרש, מאַרש געגאַנגען
מיט פויק און געזאַנגען!
מיט פענער! אַי פענער!
וואָס קאָן שוין זיין שענער?

טרעפסט א פויגל
זאָג אים: פלי!
טרעפסט א בלימל
זאָג אים: בלי!

טרעפסט א פויער
זאָג: גאָט העלף!
ניין און צען
און עלף און צוועלף!

4. דער פרילינג.

ש. לאַנדינסקי.

מער ניט קיין שנייעלע,
פרעסטעלע, קעלט;
שטילינקע ווינטעלאַך
רוישן אין פעלד,
וועקן די גרעזעלאַך,
גרעטן די בלום—
סוידלען אין ביימעלאַך,
שטיפן אַרום!

— פי, פי, פי! פויגעלע,
פריי איז דיין פעלד;
קוואַ, קוואַ, קוואַ! ענטעלע,
ס'טייכעלע קוועלט;
— זום, זום, זום!—בינעלע,
ס'בלימעלע בליט;
— מע, מע, מע! שעפעלע,
ס'פּאַסטעכל היט!

---

5. ווידער איז דער מאַי געקומען.

מאָרים ראָזענפעלד.

ווידער איז דער מאַי געקומען
מיט זיין צויבער, מיט זיין פּראַכט;
אַלע גראָזן, אַלע בלומען
האָבן ווידער אויפגעוואַכט!
ווידער בליט עס אויף די פעלדער,
ווידער גרינט עס אין די וועלדער,
ווידער גלאַנצט עס איבעראַל,
ווידער זינגט די נאַכטיגאַל.
ווידער נעמט דער פרילינג מאָלן
מיט זיין פענזל. וואו ער שטייט,
ווערן בערגער, ווערן טאָלן,
ווערט די ערד מיט גרינס פאַרציערט.

III. זומער=לידער.

6. לאָמיר גײן קינדער.

„ווילנער זאַמלבוך“.

.1

לאָמיר גײן, קינדער,
אין די ברײטע פעלדער,
לאָמיר גײן שנעל,
די זון שײנט אונז העל.
טראַ-לאַ-לאַ, טראַ לאַ-לאַ.

.2

אַנגעטאָן אין װײסן,
גײען מיר בלומען רײסן.
קומט זשע, קינדער, שנעל
די זון שײנט אונז העל
טראַ-לאַ-לאַ...

.3

איצט, ליבע קינדער,
זעצט זיך געשװינדער
רײסט בלומען שנעל,
די זון שײנט אונז העל
טראַ-לאַ-לאַ...

.4

פון די בלומען, קינדער
פלעכט א קראַנץ געשווינדער;
פלעכט, קינדער, שנעל,
די זון שיינט אונז העל
טראַ-לאַ לאַ...

.5

אַהיים מיט קראַנצן בלומען
וועלן מיר אַלע קומען.
אַהיים קינדער, שנעל
די זון שיינט אונז העל!
טראַ-לאַ-לאַ...

---

7. אויף די גערטנער.

ש. פרוג.

אויף די גערטנער, אויף די פעלדער
הער איך זיסע שטימען זינגען—
ווי די פרייע בלומען וועלן
רוישן, גיסן זיך אין קלינגען.

אין א פרישן קראַנץ פון זאַנגען,
פריי פון טרויער און פון קומער,
אויף די טאָלן, אויף די פעלדער
שוועבט דער שיינער, ליבער זומער.

זומער-פייגעלאַך פון גאָרטן,
מאַכנעס בינען פון די שטאָקן
פליען אום און טאַנצן, שפּרינגען
איבער זיינע שוואַרצע לאָקן.

.8 א רעגנדל.

דאָברושין:

.1

א רעגנדל, א רעגנדל, א רעגן טריפט און כריפט,
און רעגן, ליבע קינד פרײלאך, וואָס ווייניקער, זעס, שטיפט.
דאָס ציען זיך גאָלד שירעלאַך פון הימלס גראָען קאָפּ.
עס שיקט די זון א בריוועלע דער מאַמע-ערד אַראָפּ.

.2

זי בענקט, שרייבט זי, נאָך גרעזעלאַך, נאָך פעלדער און נאָך וואַלד,
ווען ניט די בייזע וואָלקנדלאַך, געקומען וואָ׳ט זי באַלד.
עס שלינגט די ערד די שורעלאַך און מורמלט עפעס שווער,
א בוימל בויגט דאָס צווייגעלע און טרייסלט אָפּ א טרער.

VI. האַרבסט־לידער.

9. דער וואַלד אין האַרבסט.

א. רייזין.

.1

„אך! — ברעכט אַרויס דער וואַלד
מיט שטורם און געוויין: —
וואו זיינען זיי, וואָס האָבן זיי
געלאָזן מיך אַליין?

.2

איך האָב דאָך איטליכעס פויגעלע
פאַרזאָרגט מיט דירע, — קעסט,
געגעבן פרייהייט: שפּרינגט און זינגט,
צו ליגט פּאַרוהט אין נעסט.

.3

און ווי דער ערשטער ווינט פון האַרבסט
האָט זיי נאָר אָנגערירט —
צעפלויגן זיינען זיי פון מיר,
[illegible] פאַרפירט!“

10. הארבסט.

א. רייזין

1.

ס'איז דער הארבסט געקומען,
ס'וועלקן בוים און בלום;
געלע בלעטער זעגנען זיך
וואַלגערן זיך אום.

2.

ס'קומט א ווינט א קעלטער,
פייפט א לידל צו,
און די אָרימע בלעטער
האָבן נישט קיין רוה.

3

הייבן זיך און טאַנצן
טויטערהייט אין נאַכט,
און דער ווינט, דער בייזער,
פייפט און שפּילט און לאַכט...

———

11. אויפ׳ן פעלד.

(״ווילנער זאַמלבוך״).

.1

אויפן פעלד
ווײַט א קעלט,
יאָגט א ווינט א בײַזער;
און ער בויגט;
און ער לײַגט
צו דער ערד די גרעזער.

.2

שטיל מיט ווײַ
פאַלן זײַ
צו דער ערד אַנידער,
ווי געבעט:
ס׳איז שוין שפעט,
ס׳העלפט ניט קיין דערווידער.

.3

אויס, פאַרבײַ
איז דער מאַי
און דער ליבער זומער;
סומנע, קאַלט,
און עס פאַלט
אפן האַרץ אַן אומער.

V. ווינטער־לידער.

12. א שנייעלע.

ש. לאנדינסקי.

.1

א שנייעלע פליט,
א שנייעלע פאלט,
די שנייען פארשיטן
דאס פעלד און דעם וואלד!

.2

דאס טייכעלע פרירט,
דאס טייכעלע שטייט,
דאס קלארינקע טייכל
מיט שנייען פארווייט!

.3

יאס שטיבעלע ווייס,
די פענסטער מיט אייז,
פאם שטיבל, אין גערטל
א ראב זוכט זיך שפייז!

.4

דער ראב שרייט: קרא־א!
א לאשן אזא—
ראב, נא דיר מיין קיכעלע!
טרא, לא, לא, לא!

13. שנייעלעך.

ש. יעדידאָוויטש.

1.

שנייעלעך גרינגינקע,
ווייסינקע, קלאָרינקע!
דרייען זיך, טראָגן זיך שנעל!
קינדערשע טרערעלעך,
בלישטשענדע פּערעלעך
שיינען זיי, לייכטן זיי העל!

2.

שנייעלעך ווייסינקע
שיינען און שיינען זיך
און זיי באַדעקן די ערד;
שליטעלעך טראָגן זיך,
לויפן און יאָגן זיך,
ס'האָבן הענאָע די פערד.

3.

קינדערלעך שפּילן זיך,
מאַכן אַ שניי-מענטשן;
אויגן וואו נעמט מען אַ פּאָר?
שלוימעלע טראַכט ניט לאַנג,
לויפט און ברייַנגט קוילן-צוויי:
אויגן — ס'זאָל פעלן אַ האָר!

4.

אינגעלעך, מיידעלעך
שליטלען זיך, גליטשן זיך —
ס'איז אַ מעכייע, אַ פּראַכט.
ס'רויטלען זיך בעקעלעך,
ס'פינקלען די אייגעלעך —
שטערנדלעך פינקלען ביינאַכט.

14. ווינטער.

„ווילנער זאַמלבוך“.

.1

באַדעקט האָט דער ווייסער,
דער זילבערנער שניי
די וועלדער, די בערג און די טאָלן.
עס גלאַנצן די ביימער,
עס הענגען אַף זיי
די צווייגן ווי העלע קריסטאָלן.

.2

די יונגינקע ווערבע באַם ברעג פון דעם טייך,
דער סאָסנע בוים ש אַ־קער און אַלטער,
אין ווייסע סאַכריכים האָט אָנגעטאָן גלייך
זיי אַלע דער ווינטער, דער קאַלטער.

15. דער ווינטער.

.1

קינדער, קוקט אין דרויסן
דער שניי ער פאַלט און פאַלט
און מאַכט אַ קלייד אַ ווייסע
פאַר פעלד אין גרינעם וואַלד.
ער וועט דעם טייך פאַרדעקן
און אָפּשטעלן זיין גאַנג,
שטיל די וועלט, מען הערט
פון פויגל קיין געזאַנג.

.2

נאָר ניט געדייגעט קינדער —
ניט מיינט דער וואַלד איז שלעכט
ער כאָלעמט פון דעם פרילינג
אין די קאַלטע נעכט;
און אַלע פייגלען זינגען
פאַרהיט פון פראָסט און שניי
ביז וואַנען עס קומט דער פרילינג
ביז וואַנען עס קומט דער מאַי.

---

16. הוליעט, הוליעט.

.1

הוליעט, הוליעט פרעסט און וויגט ן
בוינט די צווייגן, פירט דעם בלאַט;
אַלץ, וואָס ס׳האָט באַ מיר אין וואַלד,
מיט ווייסע שניי באַדעק איך באַלד.

.2

אַף די פעלדער, אַף די וועלדער,
דאָרטן קעניג איך אַליין
דער וואָס קומט נאָר ניט אַנקעגן
יענעם פריר איך ביז׳ן ביין.

.3

הענט און פיס באַהאַלט וואָס בעסער
היט די אויערן, דעם נאָז.
ס׳ווערט דער פראָסט אַלץ שטאַרקער, גרעסער
דער אַלטער פעטער שניי, ער פאָר.

---

17. סאָף ווינטער.

י. ראווין.

.1

אייך בוימעלאַך, גוט מאָרגן!
אייך, זע איך, איז קאַלט
און ס׳דריקן אייך זאָרגן
וואָס מאַכן אייך אַלט
זייט מונטער, נאָר זאָרגט ניט,
דער פרילינג קומט באַלד;
גלייך קומט ער און ברענגט מיט
דעם זינגער אין וואַלד:

.2

דער זינגער, דער שיינער,
אים קענט איר געוויס,
אַליין נאָר א קליינער
און זינגט צוקער זיס.
ווען אַלץ נעמט שוין גרינען
אין וואַלד און אין פעלד,
דאַן זינגט ער באַגינען:
„גוט מאָרגן!“ דער וועלט.

---

18. פרילינג בענקעניש.

.1

שיינער פרילינג, קום שוין ווידער
ליבער פרילינג קום שוין באַלד!
ברענג מיט בלומען גרינס און לידער
מאַך אויך גרינען פעלד און וואַלד
טראַ-לאַ-לאַ...

.2

כ׳וואָלט דאַן איבער בערגער שוועבן
וואַרפן בליקן ווייט אַרום;
צווישן גראָז, בלומען לעבן
אין זיך פרייען מיט דער זון
טראַ לאַ-לאַ...

.3

כ׳וואָלט זיך שטענדיק נאָר צוהערן
צו דעם פויגלשן געזאַנג
קומט ווער אָונט, פינקלען שטערן,
הערט זיך דאַן דער מינדסטער קלאַנג.
טראַ-לאַ לאַ...

.4

ליבער פרילינג, קום נאָר גיכער!
אַך, ווי בענקט זיך אונז נאָך דיר,
מעגסט אונז גלויבן, מעגסט זיין זיכער,
אַז אַף דיר לאַנג וואַרטן מיר
טראַ-לאַ-לאַ...

.5

זאָלסט זיך, פרילינג, ניט פאַרזאַמען
ס׳פאַלט שוין ווינטער אונז צו לאַסט,
נעמט זיך, קינדערלאַך, צוזאַמען
קומט אַנטקעגן אונזער גאַסט.
טראַ-לאַ לאַ...

.6

נו זשע, אינגל, נו זשע, מיידל,
זעט, דער פרילינג קומט שוין אָן,
אויף דעם פרילינג נעמט אין קאָן
טראַ-לאַ-לאַ...

VI. פאַרשידענע.

19. מאָרגן-ליד.

("ווילנער זאַמלבוך").

די זון איז אין מיזראַך אויפגעגאַנגען
טראַ-ליאַ-ליאַ! טראַ-ליאַ-ליאַ
די פויגעלאַך באַגעגענען זיך זיס געזאַנגען
טראַ-ליאַ-ליאַ! טראַ-ליאַ-ליאַ!
מיט גרויס ליבשאַפט לאָזט זי פאַלן
אירע גינגאָלדענע שטראַלן
טראַ-ליאַ-ליאַ...

---

20. שטייט אויף, איר קליינע קינדער.

שטייט אויף, איר קליינע קינדער,
עס שפּילט שוין די קיקאַווקע;
אין פעלד איז שאָף און רינדער
און איר ווילט שלאָפן דאַווקע,
שטייט אויף זשע, שטייט אויף זשע!
און הערט דער פויגל זינגען.
שטייט אויף זשע, שטייט אויף זשע!
און העלפט די ציגן שפּרינגען.
קיקי, קוקו, דער פויגל רופט אין וואַלד;
קיקי, קוקו, די קינדער קומען באַלד.

---

21. דער פויגל.

י. ל. פּערעץ.

.I

אַף א בוים אין גרינעם וואַלד
א וואונדערליכער פויגל שאַלט:
טראַ-ליאַ-לאַ . . .

.2

איז א אינגל צוגעלאָפן,
און דער פויגל איז אַנטלאָפן:
טראַ-ליאַ-לאַ . . .

.3

— וואָס אַנטלויפסטו? ס'אינגל שרייט —
ניט געוואָלט דיר טאָן קיין לייד:
טראַ-ליאַ-לאַ . . .

.4

כ'בעט דיך, פויגל, פויגל, בלייב!
און דער פויגל: איך ניט גלויב:
טראַ-ליאַ-לאַ . . .

.5

אַף א בוים אין גרינעם וואַלד
א וואונדערליכער פויגל שאַלט:
טראַ-ליאַ-לאַ . . .

22. ס'פייגעלע אין וועלדעלע.

ש. לאַנדינסקי.

.1

ס'פויגעלע אין וועלדעלע
פייפט און זינגט זיך שיין,
ס'פייגעלע אין וועלדעלע
לאָזט זיך לוסטיק גיין!
טראַ-ליא ליא, ליאַ, ליאַ, ליאַ (ב ס)
ס'פויגעלע אין וועלדעלע
לאָזט זיך לוסטיק גיין.

2.

ס'פייגעלע אין וועלדעלע
בויט א הייזל שיין,
ס'פויגעלע אין וועלדעלע
פלעכט א נעסטל קליין!
טראַ ליאַ, ל אַ...
טראַ-ליאַ, ל אַ...
ס'פויגעלע אין וועלדעלע
פלעכט א נעסטל קליין!

.3

ס'פויגעלע אין וועלדעלע
וויגט זיך איין אַליין,
ס'פויגעלע אין וועלדעלע
מאַכט צי די אויגלאַך שיין—
טראַ-ליאַ, ליאַ...
טראַ-ליא, ליאַ...
ס'פויגעלע אין וועלדעלע
מאַכט צו די אויגלאַך שיין.

23. דער קלײנער רײַטער.

ש. לאַנדינסקי.

.1

האָפּ-האָפּ-האָפּ האָפּ, העי!
פערדל, פערדל, גײ!
גײ זיך, גײ פּאַמעליך װײַטער
כ׳בין דאָך נאָר אַ קלײנער רײַטער.
האָפּ האָפּ האָפּ, העי!
פערדל, פערדל, גײ!

.2

טראָב-טראָב, טראָב טראָב, טראָב!
װאַרף מיך נישט אַראָפּ!
ניט דו דאַרפסט זיך האַסטיק טראָגן
ניט איך האָב זיך װאָס צו יאָגן—
טראָב-טראָב, טראָב-טראָב טראָב—
װאַרף מיך ניט אַראָפּ!

.3

האָפּ האָפּ, האָפּ-האָפּ, האָפּ!
פערדל, לויף גאַלאָפּ!
איבער זאַמד און איבער שטײנער,
נאָר צעברעך זיך נישט די בײנער!
האָפּ-האָפּ, האָפּ האָפּ האָפּ -
פערדל, לויף גאַלאָפּ!

24. מיין בעקעלע.

„ווילנער זאמלבוך". –

1.

האָב איך מ ר א בעקל,
א לאַנג באָ־ד האָט ער
און א קוי צן עקל,
פיר פיסלאַך איך האָט ער
טראַ־ליאַ ליאַ...

2.

א גרויסער מאַזיק איז ער,
ער רוט ניט א מינוט,
דערפאַר אָבער די טשערעדע
פירט ער אָן גאַנץ גוט —
טראַ־ליאַ ל אַ...

3.

הערנערלאַך האָט ער,
שטענ־יק שטעכן זיי,
קאפיטקעלאַך האָט ער,
שטענדיק בריקן זיי.
טראַ ליאַ־ליאַ...

4.

זיין ווייַב די ציג
איז, דאַכט זיך, גאָר ניט קלוג,
דערפאַר אָבער מילך
גיט זי א פולן קרוג.
טראַ־ליאַ־ליאַ...

5.

האָבן צ ג און באָק
א קינדעלע א שיינס;
שפרינגט און טאַנצט דאָס קינ־עלע,
און ליב האָב איך דאָס איינס.
טראַ־ליאַ־ליאַ...

25. דער יעגער.

י. ל. פּערעץ.

יאַנקעלע וויל א יעגער זיין,
יאַנקעלע וויל אין וואָלד אַריין,
שיסן וויל ער נאָר א בער, —
וואו נעמט מען דאָס געווער?

אינעם יאַנקעלע דערזעט
אין ווינקעלע א בעזים שטייט,
מיטן בעזים וועט ער יאָגן
און א גרויסן בער דערשלאָגן!

ער קאָן אין שטיב שוין מער ניט בלייבן,
וויל דעם בעזים אונטערהייבן.
שווערער בעזים קערט זיך איבער,
און דער יעגער פאַלט אַריבער.

ניט קיין בער און ניט קיין האָז,
און צושלאָגן זיך די נאָז!
ער וויל שוין ניט אין וואַלד אַריין,
ער וויל שוין ניט קיין יעגער זיין!

26. קלינגען גלעקער.

מ. שאליט. (?)

קלינגען גלעקער, קלינגען גלאָקן
בים, באָם, באָם!
זאָגט יעדער זיידע, זינגט דער זאָקן
בים, באָם, באָם!
זינקען שטראַל, פּערלען פֿאַלן
פּלים און פּלאַם!
זינגט ווי באַבע שיינע דאָבע
בים, באָם, באַם!
א גוטע וואָך די גאַנצע וועלט,
א גוטע וואָך
נאַטע, גיב אביסל ווײַן
א ביסל נאָך.
מאַמע מאָגן ווידער זאָגן
בים, באָם, באָם!
קלינגען גלעקער, קלינגען גלאָקן
בים. באָם, באָם!..

27. זאָל זיין אַ ביסעלע שטיל.

(פאָלקס שטימונג)

זאָל זיין אַ ביסעלע שטיל, שטיל, שטיל... (3 מאָל).

---

28. אַ וויג-ליד.

א. קאהאַן. (נאָך באַלמאָנט).

1.

ס'האָט זאָס ווינטל זיך געשטילט,
אוּנס האָט די ערד פאַרהילט,
שטערנדלאַך מיט זייער שיין
ווינקען דיר: שלאָף איין, שלאָף איין!
פאַר דיין גורל שרעק זיך ניט— !
איך, דיין מאַמע, היס דיך, היס...
איך, דיין מאַמע, זינג דיר צו:
אַליע-ליולי-ליולע ליו!

2.

ווער עס ווייס פון נויט און פיין,
דאַרף די נאַכט אַ רו אים זיין;
אַלץ, וואָס אָטעמט אויף דער ערד,
שלאָפט שוין זיס און אומגעשטערט;
ס'דרעמלען פויגל, בלום און ווינט—
רו און שלאָף דו אויך, מיין קינד
איך וועל אָפּהיטן דיין רו:
אַליע-ליוליע-ליוליע ליו!

---

29. שלאָף אין פרייד.

גאָלדפאַדען.

.1

שלאָף אין פרייד,
דו ווייסט קיין לייד,
שלאָף מיין טייער קינד!
שלאָף, מיין פויגעלע,
מאַך צו דיין אויגעלע,
שלאָף זשע, שלאָף געזינט!

.2

דער מאַלאַך, דער גוטער,
ער וועט זיין דיין היטער,
ער שטייט בא דיר ביז פרי;
מיט זיין פליגעלע,
אין דיין וויגעלע
דעקט ער שטיל דיך צו.

.3

וועסט אויפשטיין אין דער פרי,
וועסט האָבן אַרבעט א סאַך;
שלאָף זשע, שלאָף מיין קינד:
וועסט שטריקן טיכעלאַך,
און לעזן ביכעלאַך,
שלאָף זיך אויס מיין קינד!

---

30. וויג-ליד.

י. ל. פּערעץ.

שטייט אין פעלד א ביימעלע,
האָט עס גרינע צווייגעלאַך,
זיצט דערויף אַ פייגעלע,
מאַכט עס צו די אויגעלאַך.

אַף די גרינע צווייגעלאַך
וואַקסט א גאָלדן עפּעלע,
מאַך צו, מיין קינד, די אויגעלאַך.
א בראָכע אַף דיין קעפּעלע!

אַף די גרינע צווייגעלאַך
שלאָפן שוין די פויגעלאך.
די מאַמע זינגט זיי: אַ-אַ-אַ!
ס׳איז א שטילע נאַכט: אַ-אַ!

31. דער קאַנאַריק.

מאָריס ראָזענפעלד.

עס טרילערט דער קאַנאַריק
אין פרייען פעלד אַליין;
ווער קאָן זיין סימכע פילן?
ווער קאָן זיין פרייד פאַרשטיין?

עס טרילערט דער קאַנאַריק
אין רייכסטן פּאַלאַץ שיין;
ווער קאָן זיין ווייטאָג פילן?
ווער קאָן זיין שמערץ פאַרשטיין?

32. שטערנדלאַך.

פריי פון פויליש.

שטערן שיינען אַין הימל,
אך, ווי שיין עס איז די נאַכט!
בריינגען אונז א זיסן דרימל
ווינשן אונז א גוטע נאַכט.
גוטע נאַכט, גוטע נאַכט,
ווינשן אונז א גוטע נאַכט!

שטערנדלאַך און דו לעוואָנע,
וואָס האָט איר פאַר אונז געבראַכט?
ליכטיקייט אייך א מאַטאָנע,
קינדערלאַך, א גוטע נאַכט,
גוטע נאַכט, גוטע נאַכט —
קינדערלאַך, א גוטע נאַכט!

פינקלט שטערן, לאָמיר זעען
אייער שיינקייט, אייער פראַכט,
לאָזט אונז ניט קיין שלעכטס געשעען,
שטערנדלאַך, א גוטע נאַכט,
גוטע נאַכט, גוטע נאַכט,
שטערנדלאַך, א גוטע נאַכט!

---

33. שפּאַנט זשע קינדער אַלע.

שפּאַנט זשע, קינדער אַלע,
איינס, צוויי, דריי.
שפּאַנט זשע, קינדער אַלע,
איינס, צוויי, דריי.
איצט וועלן מיר מאַכן
א ראָד אַף דאָס ניי,
איצט וועלן מיר מאַכן
א ראָד אַף דאָס ניי.

פאָראויס די רעכטע הענטל
איינס, צוויי, דריי
פאָראויס די לינקע הענטל
איינס, צוויי, דריי!
איצט ביידע הענטלאַך
איינס, צוויי, דריי! } 2 מאָל.
שפּאַנט זשע, קינדער, אַלע א. א. וו.

34. שטעלט זיך קינדער.

1. שטעלט זיך, קינדער, צווייען, צווייען
ווי סאָלדאַטן אין די רייען!

2. מיט די הענטלאַך הין און הער
זעט, דאָס איז דאָך גאָר ניט שווער!

3. מיט דער רעכטער פוס הויבט אָן,
נאָר דעם שאָכן רירט ניט אָן!

4. הייזט דאָס זעלבע מיט דער לינקער
און צוזאַמען מאַכט דאָס פלינקער!

5. אַף די קני זעצט זיך צו,
און מאַכט אַלע טו רו-רו!

6. איינער נאָך איינעם מאַכט א ראָ,
שטעלט זיך אויס א קאַראַהאָד!

7. די שפּיל איז געענדיקט, איינס, צוויי, דריי,
איצטער זייט איר אַלע פריי.

35. שפּאַנט די פערד.

(פון פּראַקטיק).

שפּאַנט די פערד צום וואָגן באַלד
לאָמיר פאָרן גלייך אין וואַלד,
פאָרן, פאָרן, פאָרן, פאָרן, } ביס
פאָרן מיר אין וואַלד.

אין די הענט העקלאַך נעמט,
האַקט אַרום דעם דעמב,
האַק! האַק! האַק! האַק! } ביס
האַקט אַרום דעם דעמב!

צווייגן דינע, נאָדלען גרינע
קלאַפּט אַראָפּ פון בוים,
קלאַפּ! קלאַפּ! קלאַפּ! קלאַפּ! } ביס
קלאַפּט אַראָפּ פון בוים.

איצטער, אַז ער האַלט זיך קוים,
וואַלגערט. וואַלגערט אום דעם בוים!
וואַלגערט! וואַלגערט! וואַלגערט! וואַלגערט! } ביס
וואַלגערט אום דעם בוים!

איצט מיט קויאַך, יאַנקל, נויאַך,
שלעפּט דעם בוים אין וואָגן,
שלעפּט! שלעפּט! שלעפּט! שלעפּט! } ביס
שלעפּט דעם בוים אין וואָגן.

קלייבט צולעצט די צווייגן איצט
אין דעם גרויסן וואָגן,
קלייבט צוזאַמען, קלייבט צוזאַמען } ביס
אין דעם גרויסן וואָגן.

זעצט זיך קינדער, איצט געשווינדער
רוהען אַף דעם בוים
רוהט, ריהט, רוהט, רוהט | ביס
מיר פאָרן באַלד אַהײם. |

געקימען פון וועג, נעמט א זעג
זעגט דעם בוים אַף ברעטער
זעגט! זעגט! זעגט! זעגט! | ביס
זעגט דעם בוים אַף ברעטער. |

---

36. עפנט דעם טויער.

.1

עפנט דעם טויער
עפנט געשווינדער
לאָזט דורך דעם אינגל
און אויך אַלע קינדער.

.2

גײט זשע, גײט זשע
דער טויער איז אָפן
גײט זשע שפּאַצירן,
נאָר ניט געשלאָפן.

37.

מיר שפּילן, מיר שפּילן, מיר שפּילן שיין און פיין (צוויי מאָל)
און אַז דער ערשטער ווערט שוין מיד
הויבט דער צווייטער אָן זיין ליד.
מיר שפּילן א. א. וו.
און אַז דער לעצטער ווערט שוין מיד
הויבט דאָס קאָפּל אָן זיין ליד
מיר שפּילן, מיר שפּילן א. א. וו.

---

38. אין באַל, (רינגעלשפּיל)

(„גרינינקע ביימעלאַך" № 13)

.1

איינמאָל איינס,
באַלם שיינס!
איינמאָל צוויי,
אָט אַזוי!
איינמאָל דריי,
גיט פאַרביי!
איינמאָל פיר,
נאָר צו מיר!

.2

איינס און איינס,
באַלם שיינס!
איינס און צוויי,
ווייטער גיי!
צוויי און דריי,
הייך און פריי!
דריי און פיר,
דאַן צו מיר!

.2

ווי איך מעסט,
פלי צו גפסט,
ערשט צו איר,
דאַן צו מיר!
גיט צו ווייט,
נים אין זייט!
נאָר אין ציל,
ווי איך וויל!

.4

העי—ושט, הצי,
גיכער גיי!
נים אין האַנט,
נאָר אין הצנט!—
בלייב איך דאַן
שטאַרקער מאַן,
בלייב איך העלד
אף דער וועלט!
כראַ, לאַ, לאַ, לאַ.

39. דרייט זיך, דרייט זיך.

.1

דרייט זיך, דרייט זיך, קינדער, דרייט זיך
אַלע אין אַ ראָר
איר זאָלט אַלע אַף מיר קוקן
הערט איך זאָג אַ סאָד:

.2

מיט די הענטלאַך פּיטש, פּאַטש, פּאַטש
מאַכט זשע, קינדערלאַך, פּיטש, פּאַטש, פּאַטש
מאַכט זשע, קינדערלאַך, פּיטש, פּאַטש, פּאַטש.

.3

דרייט זיך, דרייט זיך, קינדער, דרייט זיך א. א. וו.

.4

מיטן פינגערל פּיק, פּיק, פּיק
מאַכט זשע קינדערלאַך . . . . . (ענליך דער 2-טער
. . . . סטראָפע)

.5

מיט די פיסלאַך טאָפּ, טאָפּ, טאָפּ...

.6

מיט די קעפּלאַך אַהין און אַהער...

40. אין א ראָד.

האַלפּערן—בריל.

.1

שטעלט זיך, שטעלט זיך,
קינדער אין א ראָד!
דרייט זיך, דרייט זיך,
קומט א קאַראַהאָד!
שטעלט זיך, שטעלט זיך,
קינדער אין א ראָד!
דרייט זיך, דרייט זיך,
קומט א קאַ־אַהאָד!

מיט די הענטלאַך פּיטש, פּאַטש, פּאַטש;
מיט די פיסלאַך טאָפּ, טאָפּ, טאָפּ!
מיט דעם פויסטל טיק, טיק, טיק!
מיט דעם פינגערל פּיק, פּיק, פּיק!

.2

גייט זשע, גייט זשע,
גייט זשע, קינדער זיכער!
גייט זשע, גייט זשע,
גייט א ביסל גיכער!
גייט זשע, גייט זשע,
גייט זשע דאָ און דאָרט,
שטייט זשע, שטייט זשע,
שטעלט זיך אַפן אָרט

מיט די הענטלאַך א. א. וו.

.3

לויפט ושע, לויפט ושע,
לויפט ושע, אַלע קינדער,
לויפט ושע, לויפט ושע,
לויפט ושע נאָך געשווינדער!
לויפט ושע, לויפט ושע,
פרייַלאַך נים געשלאָפן,
שטייט ושע, שטייט ושע,
רואיק, נים געלאָפן!

מיט די הענטלאַך א. א. וו.

.4

זעצט זיך, קינדער,
זעצט זיך ווי די סטאַטקעס!
זעצט זיך, זעצט זיך,
לאָמיר פאַטשן לאַטקעס!
רואיק, רואיק...
שטיל, שטיל, שטילער...
רואיק, רואיק...
נאָך אַביסל שטילער.

41. מײַזעלאַך.

(„װילנער זאַמלבוך“).

די גרויסע מויז:

מײַזעלאַך, מײַזעלאַך, לאָמיר זיך פרײַען:
געקומען פאַר אונז א פרײַליכע צײַט!
לאָמיר טאַנצן, לאָמיר זיך דרײַען—
הוראַ! הוראַ! די קאַץ איז טויט,
טראַ-ליאַ-ליאַ...

אַלע מײַז:

אַרויס פין די שפּאַלטן, אַרויס פין די לעכער,
אין א ראָד, כאַװײַרים, געשװינד,
לאָמיר שפּרינגען העכער, העכער,
הוראַ! הוראַ! די קאַץ איז טויט.
טראַ-ליאַ-ליאַ...

נײַן, נײַן, די קאַץ איז נים טויט,
כאַװײַרים, זי נאַרט אונז זיכער!
שנעלער, שנעלער אין א ראָד,
אין אַ ראָד לויפט ניכער!
טראַ-ליאַ-ליאַ! טראַ-ליאַ-ליאַ!

42. קינדער שלאפן.

האַלפּערן—בריל.

קינדער, קינדער שלאָפן אין די בעטעלאַך
קינדער, קינדער שלאָפן אין די בעטעלאַך,
נאַכט! נאַכט! נאַכט! נאַכט!

שלאָפן, שלאָפן קינדער אין די בעטעלאַך,
שלאָפן, שלאָפן קינדער אין די בעטעלאַך,
שאַ, שטיל, פינסטער!

שלאָפט זשע, שלאָפט זשע, שלאָפט זשע איין!
שלאָפט זשע, שלאָפט זשע, שלאָפט זשע איין!

קרייַט דער האָן: קו-קו-רע-קו!
קרייַט דער האָן: קו-קו-רע-קו!
א גוט מאָרגן! א גוט מאָרגן!

שטייט אויף, קינדער, פון די בעטלאַך,
שטייט אויף, קינדער, פון די בעטלאַך,
ס׳טאָגט! ס׳טאָגט! ס׳טאָגט! ס׳טאָגט! } ביס
ס׳טאָגט! ס׳טאָגט! ס׳טאָגט! ס׳טאָגט! }
דער מאָרגן קומט!

43. צוויי העגער.

אלטערמאַן—כריל.

צוויי העגער שיינע,
מיט געזינדלאַך נים קליינע
רייסן זיך, קריגן
אין הייף, ווי די צ גן.

— צוליב וואָס איז באַ די פיינע
ברייעס א מילכאָמע? —
פרעגן מיך די קינדער מיינע
באַרוכקע און נעכאַמע

צוויי העגער א. א. וו.

האָבן, האָבן די צוויי מענעטח
אונזערע פיינע העגער,
גריבלענדיק זיך אַפּ מיסט
פאָרט א גערשטן שוין דערוויסט.

צוויי העגער א. א. וו.

„איך אַליין האָב"—טענעט איינער—
„אים צוערסט דערזען",
— איך געפינען, אַי נאָך קיינער
איז דאָ נים געווען.

צוויי העגער א. א. וו.

— די העגלאַך מיינע ווייגען, הערסט,
גיב מיר אָפּ זשע אָט דעם גערשט!
— מיר נאָר קומט ער און נים דיר,
פ'ראַן אויך קליינטשקע באַ מיר

צוויי העגער א א. וו.

גיב מיר אָפּ זשע באַלד דעם גערשט,
מיר און מיין מאַמע,
— ניין נאָר מיר איז ער צוערשט,
גוואַלד! אַי! אַי! מיך קאָפּ!

44. דאס זאמד-שטיבעלע.

ש. לאנדינסקי.

איך בוי מיר דאָ א שטיבעלע
פון דעם געלן זאַמד,
אין שטיבעלע אַן אויוועלע—
א פייערל וואָרט פלאַמט!

איך שיט אָן מעל אין מילטערל,
כ'שלאָג אַריין אַן איי,
כ'קנעט אויס פון דעם טייגעלע
קיכלעך אַלערליי!

ס'האָט אויסגעפלאַמט דאָס פייערל,
שאַר איך אויס דאָס אַש—
איך זעץ אַריין די קיכעלאַך,
אָט ברומט א האָמענטאַש.

45. צווערגעלאך.

1.

מיר וויינען צווערגעלאַך
פון גרינע בערגעלאַך
מיר שטיפן שפּרינגען
אַרויף, אַראָפּ —
דורך טויזנט וועגעלאַך
מיט גאָלדענע שטעקעלאַך
מיט קליינע פּיסעלאַך
טאָפּ-טאָפּ טאָפּ טאָפּ

2.

מיר טראָגן מיצעלאַך
מיט רויטע שפּיצעלאַך
קאָלירטע יעקעלאַך
און לאַנגע בערד
מיר גראָבן רענדעלאַך
אין גאָלדענע פענדעלאַך
און קלייבן שטיינדעלאַך
— טיף, טיף אין דער ערד.

3.

מיר האָבן בעטעלאַך
פון גרינע בלעטעלאַך
און סאַמעטענע קישעלאַך
פון גרינעם גראָז
דער וואַלד ווער שטילער
דער וואַלד דער קילער
איז אונזער פיינער
שיינער שלאָס.

4.

פון בלומען הימל-בלאָ
מיט טרינקען טרונק טוי
און עסן מאַלינקעס
ווי צוקער-זיס
און אַלץ צוביסעלאַך
פון קליינע שיסעלאַך
מיר עסן יאַגדעקעס
און קנאַקן ניס.

5.

מיר שפּילן לידעלאַך
אַף קליינע פידעלאַך
מיר האָבן קעלכלאַך
ווי פויגל דין
מיר האָבן גלעקעלאַך
מיט גאָלדענע שטעקעלאַך
אין וואַלד זאָל קלינגען
דין דין-דין-דין.

---

46. דער בעקער און דער קוימענקערער.

(„ווילנער זאמלבוך“).

דער בעקער:

1. דו קוימענקערער, ווייטער גיי,
מיין בעקער ווייס איז דאָך ווי שניי.

דער קוימענקערער:

2. ניט טרייב דו, ליבער ברודער, מיך;
ס'קען זיין, צוניץ קומען וועל איך;
פון אויוון זאָל ניט גיין קיין רויך,
מוז איך צום קוימען קריכן הויך;
1. דעריבער בין איך איינגעריכט
און סאַמיר שוואַרץ איז מיין געזיכט.
3. און אויב דער אויוון וועט ניט ברענען,
דאַן באַק ברויט וועסטו ניט קענען.

דער בעקער:

אין אויב נ'אַקשאָנעס איז אַריין,
וועסטו אָן ברויט דאַן מוזן זיין
און ניין וועסטו באַ מיר פאַרשמיכט
ניט פאַר קיין גוטן מענש געדאַכט.

דער קוימענקערער:

1. דו ביסט גערעכט, גוט ברודער מיין,
מיט אַלץ צופרידן מיז מען זיין;
3. דעריבער, דו גיי צום געבעק
און איך צום דאַך אָן שאַנד און שרעק.

ביידע:

1. וואו אַ ביסט—שאָלעם שטענדיק איז,
דאָרט לעבן מענשן גליקלאַך, זיס;
3. דאָרט וועט שטענדיק זיין מיט בראָכע
און אַלץ גייט גוט און מיט האַצלאָכע.
1. וואו אַ ביסט--שאָלעם שטענדיק איז, } ביס
דאָרט לעבן מענשן גליקלאַך, זיס; }

47. קופּערשמיד און גערטנער.

(„ווילנער זאמלבוך“). –

1 אין מײן גאָרטן ליבער פֿרײַנד,
וואַקסן גאָר ציקאַווע זאַכן;
כ׳וועל ניט פֿיל דערציילן הײַנט,
ווײַסט פֿון זיך גאָר ספּעציעל לאַכן.
2. אָבער ווען קעפּל קרויט
קען איך אַלץ נאָך ניט פֿאַרשטיין.
ס׳דרייען וועגן קעפּל קרויט
גאָך ביז הײַנט גרויס און קליין.
1. — וואָס רעדן?
— אָ, זיין וואָג, זיין גרויס
דאָס דאָך אַלעמען פֿאַרוואונדערט;
ער האָט געוואויגן, נו, איך ווייס? —
מעגסט מיר גלויבן — א פֿוד הונדערט.
2. יאָ, דאָס איז דאָך מאַמעש ניסים.
— ווי דו גלויבסט ניט?
ניין, ס׳קען געבן
כ׳בין נאָר ברודער ניט קיין נאַר.
קאָסלער זעען פֿיל אין לעבן
2. איינמאָל האָבן מיר געמאַכט
אויך א קעסל גאָר א וואונדער,
ווי די שטוב די גרויס.
— אויסגעטראַכט דערציילט דאָס קינדער!
— גלויבסט ניט, אויס?
— שפּרינגסט דאָך שוין גאָר אײַזן הויט!
פֿאַר דײַן היבשן קעפּל קרויט
פּאַסט מײַן קעסל — דאַרפֿסט ניט שרײַען.

48. אין קוזניע.

(א שפּיל נאָך עפּשטיין) טעקסט י. רובין.

פּערזאָנען:

א שמיד.	פּאָזער.
א פורמאַן.	מוטער.
א פויער.	שטיפער.

שמיד: כ'בין א שמיד פון לאַנגע יאָרן,
כ'שמיד זיך רעדער אַף צו פאָרן,
כ'מאַך אין קוזניע אייַנס און צוויי
אייזן, קייַלים אַלערליי;
כ'קלאַפּ און קלאַפּ און ווער ניט פויל,
זייַן א שמיד איז גוט און וואויל!

פורמאַן: ברודער, הער, וואָס כ'וועל דיר זאָגן,
כ'דאַרף די רעדער פאַר מיין וואָגן
און מיין פערדל דאַרף איך שמידן,
מאַך נאָר, מאַך, כ'זאָל זיין צופרידן.

שמיד: ס'איז קיין אַרבעט מיר ניט שווער;
כ'גיב זיך גלייך א נעם, א קער,
און איך וועל דיר אַלע זאַכן
גלייך אין א מינוט דיר מאַכן;
כ'קלאַפּ אין קלאַפּ און ווער ניט פויל,
זיין א שמיד איז גוט און וואויל.

פּאָסטער: הערט, רעב שמיד, איך האָב צו אייך
א באַקאָשע: מאַכט מיר גלייך
דאָ א גאָפּל מיט דריי ציין
און א מעסער שאַרף און קליין.
כ'האָב א זון—ער קאָכט און ברענט,
עסט ער פלייש ראַק מיט די הענט,
פּאַקט א כאַלע און צערייסט,
כאַפּט א גרויסע שטיק און בייסט

שמיד: עמעס, עמעס איר האָט רעכט,
עסן מיט די הענט איז שלעכט,
מעסער—גאָפּל, גיך און גוט
שמיד איך אייך אין איין מינוט.
כ'קלאַפּ און קלאַפּ און ווער ניט פויל,
זיין א שמיד איז גוט און וואויל!

מוסער: איך האָב א יונג ניט אויסצוהאַלטן,
מ'קען טון אום גאָר ניט באַהאַלטן,
פאַר יעדער שאַף א שלאָס, כ'בעט מאַכן,
ער זאָל ניט שלעפּן גוטע זאַכן.

שמיד: פון א שטיפער איז דאָך בעסער
אַלץ באַהאַלטן הינטער שלעסער,
כ'מאַך א שלעסל א געבערענטן,
וועט פאַרזאָגן ער א צענטן;
כ'קלאַפּ און קלאַפּ און ווער ניט פויל,
זיין א שמיד איז גוט און וואויל!

שטיפער: הער נאָר, ברודער, הער נאָר מיינער,
דו ביסט שוואַרץ ווי א ציגיינער,
ווילסט מיר פאָלגן, גיב נאָר איין,
וועל איך קונצן דיר באַווייזן,
כאַפּן, קלאַפּן, נעמען-טונקען,
אַז עס וועלן פליען פונקען;
האָסט דאָך אויערעס, אויערעס גרויסע,

שטאַפּעס אייזן בּרעננער הייסע;
ציוועננעלאַך, האַמערס, א גאַנ-אייזן;
וויל אך עפּעס מיט דיר רייזן;
כ׳שפּרינג זיך אינטער אף א פיסל,
און דו מאַך פאַר מיר א שליסל!

שמיד: דאַרפסט, איך זאָל א שליסל מאַכן,
ווייסט שוין שטיפער, גוטע זאַכן?
גלייך אַ טלויף, מיר ווילט זיך זייער;
אָנדרייען דיך פאַרן אייער.
כ׳קלאַפּ און קלאַפּ און ווער נית פויל.

צו די נאָטן: דער שמיד זינגט בּאַ אַלע שטעפּערן מיטן ניגן 1
דער פויער, מוכער און פורמאַן מיטן ניגן 2.
דער פאַסטער און דער שטיפער מיטן ניגן 3.

49. די טשערעדע.

ווילנער זאמלבוך.

דער פּאַסטוך (צום הונט):

ראַבּטשיק, ראַבּטשיק, הינטל שיינער!
ס׳טוט דער קאָפּ וויי, ס׳בּרעכט די ביינער!
כ׳וויל א דרעמל טאָן א ווייל,
היטן טוי איז דאָך דיין מיילע.
גיב זשע אַכטונג אַף די ציגן,
אַף די שעפּסן, וואָס דאָ ליגן;
זשע, זו טרעט פון זיי נית אָפּ,
לאָז דיין אויג גאָר נית אַראָפּ!
טאָמער קומט ר׳וואָלף דער פרעסער
כאַפּן דאָ א שעפּס וואָס גרעסער—

שרײַ מיט קוילעס, מאַך א גוואַלד:
וועלוול, לויף צוריק אין וואַלד!

דער הונט (צום פּאַסטוך):

גיי, מיין האַר, א דרעמל כאַפּ,
גיי זיך, לייג זיך, שלאָף א קאַפּ;
און ניט שטעקי, באַלאַבאָס,
וועט דער וואָלף אַהער נײַן נאָז!

דאָס שטיפערישע לעמעלע (אָפּגאַנוועגנדיק זיך פון דער טשערעדע):

ס'דרעמלט שוין דער פּאַסטוך יאָרט,
און דער הונט שלאָפט אַף זיין אָרט,
און צו נאַכט איז ווייט נאָך, ווייט,
כ'וויל זיך דורכגיין אָן א צייט!
שעפּסן זאָגן מיר מיט כײַן:
— ביסט נאָך שוואַך און יונג און קליין!
ס'איז א ליגן, ס'איז א ליגן:
ס'וואַקסט מיר הערנער ווי בײַ ציגן!
מיט די פיסלעך: טופּ טופּ טיפּ!
גרעזולאַך, בלעטלאַך — צופּ צופּ ציפּ!..
וואָס איז מיר א וואָלף, א בער?
זאָלן זיי נאָר גיין אַהער!

(דאָס לעמעלע שפּרינגט אַרויס און ווערט פאַרשוואונדן אין וואַלד).

די טשערעדע:

ראַבאַשיק האָט וואָרט געגעבן:
ער וועט היטן אונזער לעבן;
ער איז אָבער אײַנגעשלאָפן
איז א לעמעלע אַנטלאָפן.
הינט דו איינער, האָסט פאַרגעסן,
אַז דער וואָלף וויל אויכעט עסן?!
שרײַ אויף, פּעפּער, מאַך ר גוואַלד:
לעמל קערט זיך ניט פון וואַלד!

דער הונט:

זאָגט ווער פעלט יאָ? ווער ז'אַנטלאָפן?

לעמל? ווען איך בין געשלאָפֿן?
לעמל זאָל מיר גיין אַנכקעגן!
לעמל זאָל בײַ מיר ניט פֿרעגן!
(לייגט זיך צוריק)
אוי, איך בעט איך, שרייט ניט מער!
לאָזט מיר שלאָפֿן נאָר א ט־ער.
׳בין ניט שוליק א יב צובייסן
וועט דער וואָלף אים און צורייסן
(־ער הונט צ נ ־ ז ך אויס און לייגט זיך ווי־ ער שלאָ׳ן).

דער וואָלף:

אוי, דו לעמעלע, דו קליינע,
אוי, דו לעמעלע, דו שיינע!
כ׳קען פֿון דיר זיך ניט אָפּקוקן:
ס׳אַראַ פעטער בייך און רוקן!

דאָס לעמעלע:

כ׳וויל ניט, כ׳וויל ניט, גיי אוועק!
או־גן פייער, ס׳פרענט א שרעק.
און דאָס מויל איז אָפֿן־פֿע!
אוי, איך שרעק זיך, מע מע מע!

דער וואָלף (ציגיי־ענ־יק נעענטער צום לעמעלע):

אוי ווי כ׳ליב דיר גוטער ברודער!
זע, ניט מאַך נאָר קיין גערודער;
ס׳איז געשמאַק און זיס דיין בלוט,
און דיין פלייש איז אַזוי גוט!
כ׳וועל צוריסן דיר גאַנץ שטיל,
ס׳וועט א הינט ניט טאָן קיין ביל!

די טשערעדע (צום פּאַסטוך):

ש יי אויף, פּאַסטוך, גענוג צו שלאָפֿן,
וויפֿל איז דער שיאיר צ׳ פּאָפֿן!
ס׳האָט אַן אומגליק אינגז געטראָפֿן:
ס׳איז א לעמעלע אַנטלאָפֿן!

דער פאַסטוך (כאַפּט זיך אויף פון שלאָף):

וואָנס, וואָס איז דאָ? וואָז ס׳גערט אָפּ?
ס׳איז א לעמעלע אַנטלאָפן?

די פּשטערדיע:

לויף ושע גיבער, לויף אין העלף,
כאַזער באַפן אים דאָרט וועלף!

(דער פאַסטוך, דער הינט און די גאַנצע כּשערע גייען זוכן דאָס לעמעלע, געפינענדיק דעם כויסן קערפּער):

ווי צום ברודער, ווי צים פריינד!
ס׳האָס צעריכן אים דער פיינד!
לאָמיר וויינען יונג און אַלט—
לעמל ליגט שוין כויט און קאַלט.

---

50. א זון מיט א רעגן.

דיכט. ז״א פון נ״דים.

א זון מיט א רעגן, א זון מיט א רעגן!
עס לאַכן מיר גאָלדענע טראָפּנס אַנטקעגן;
זיי לייכטן אין לופטן און פאַלן אַף מיר,
ווי גאָלדענע פינקן אַף זייַדענע שניר.

א זון מיט א רעגן, א זון מיט א רעגן!
עס צאַנקען די ביאָזון באַם ראַנד פון די וועגן;
עס שמייכלען די בלומען, צעקישטע פון ווינט
אַזוי ווי עס שמייכלט דורך טרערן א קינ-
טרא-ליא-ליא...

אַלגעמיינע באַמערקונגען:

צום № 6. די קינדער גייען אין א ראָד און זינגען דעמאָנסטרירנדיק מיט באַוועגונגען אַלץ וואָס זיי זינגען. בײַ די ווערטער: „די זון שיינט אונז העל" באַווייזן זיי מיט די הענט ווי זיי באַשיצן זיך פון זון א. א. וו.

№ 24. פֿירן אויס: עקליבן 3 קינדער: צוויי גרעסערע—ציג און באָק, און איינס, א קלענערס—א בעקעלע, וואָס שפּרינגט אַרום די ערשטע צוויי. די קינדער זינגען דאָס לידעלע און ווייזן אויף יעדער פון זיי מיט די פינגער. נאָך יעדער פערז פּאַטשן זיי מיט די הענט.

№ 33. בײַ די ווערטער: „שפּאַנט זשע קינדער אַלע" גייען די קינדער זינגענדיק אין א ראָד. בײַ די ווערטער: „פאָראויס די רעכטע הענטל", שטרעקן זיי אַלע אויס די רעכטע האַנט א. א. וו. די באַוועגונגען קענען זיין פאַרשיידענע מיט די הענט, פיס א. א. וו.

№ 34–35. זינגענדיק, מאַכן די קינדער די פּאַסיקע באַוועגונגען.

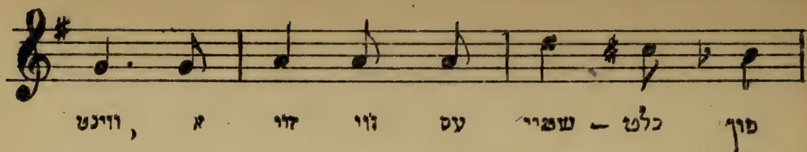
№ 37. די קינדער זיצן אַרום א טיש אָדער אויף דער ערד און קלאַפּן אין טאַקט מיטן 1-טן פינגער, 2-טן פינגער א. א. וו. נאָכדעם מיט פויסט, עלנבויגן א. א. וו. בײַ די ווערטער: „הייבט דאָס קעפל אָן זיין ליד", זינגען זיי ווייטער שטיל...

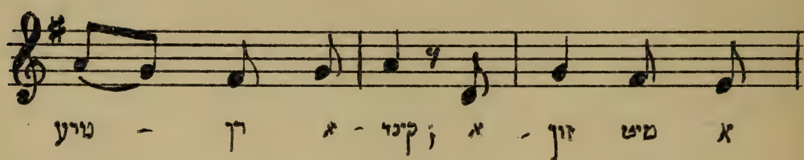
№ 38. די קינדער צעשטעלן זיך אין 2 שורות, איינע אַנטקעגן דער צווייטער מיט באָלמס (פילקעס) אין די הענט. די מוזיק שפּילט די 1-טע סטראָפע. די קינדער וואַרפן דאַן די באָלמס אין ציל און כאַפּן צוריק 8 מאָל נאָכן טאַקט פון מוזיק. אין פאַרלויף פון דער 2-טער סטראָפע וואַרפט מען די באָלמס אין דער הייך און מען כאַפּט צוריק אייך 8 מאָל. אין פאַרלויף פון דער 3 טער סטראָפע וואַרפן די קינדער ווייטער באָלכס גלייכצייטיק איינס צום צווייטן 8 מאָל נאָכן טאַקט פון מוזיק. אין 4 טער סטראָפע—7 מאָל אָן דיק, דעם אַכטן מאָל אין דער

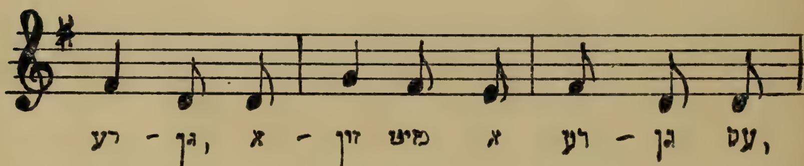
הויך. און כאַפּנדיק זיי, בלייבן אַלע שטיין מיט צופּגעהויבענע הענט די צייט, וואָס די מוזיק שפּילט: טראַ-ליאַ-ליאַ...

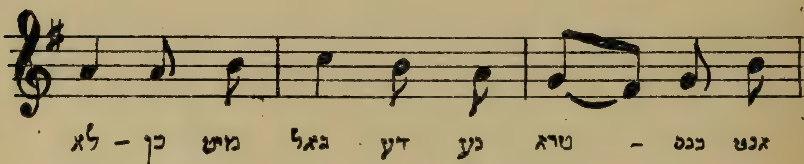
№ 41 איין קינד לייגט זיך אַוועק אויפן פּאָדלאָגע—דאָס איז די כויסטע קאַץ. די איבעריקע קינדער באַהאַלטן זיך אין די ווינקעלאַך—דאָס זיינען די מייז אין די לעכער. איין מויז גייט צו שטיי-פערהייט צו דער קאַץ און זעענדיק, אז זי איז טויט, הייבט זי אָן צו זינגען: „מייזעלאַך, מייזעלאַך"! באַ די ווערטער: „אַרויס פון די שפּאַלטן" לויפן אַלע מייזעלאַך צו דער קאַץ. שפּילן זיך אַרום איר און א ראָד און זינגען: „ניין, ניין"! די קינדער צולויפן זיך ווען די קאַץ כאַפּט אָן, ווערט יענע אויך אַ קאַץ.

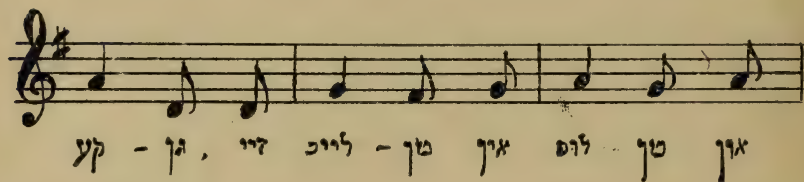
אינהאלט:

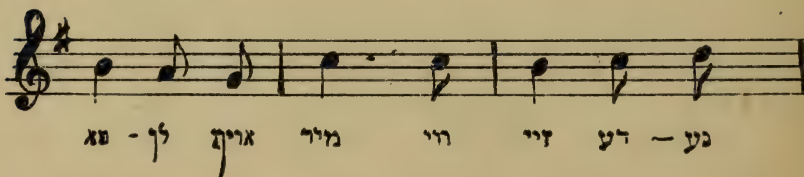

פון כלט – שפרי עס גוי דוי א ,ווינט

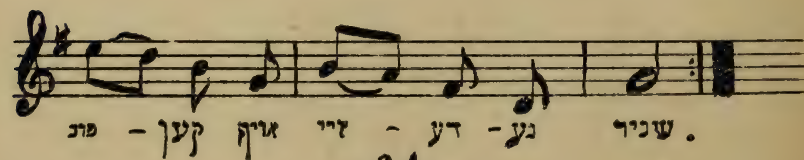

א מיט זון - א ;קינד - א רן - טרע

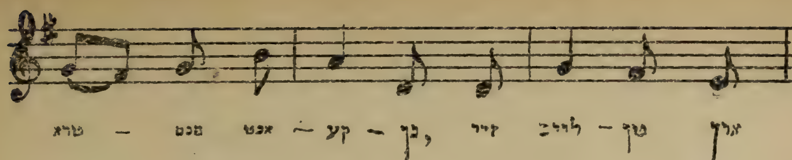
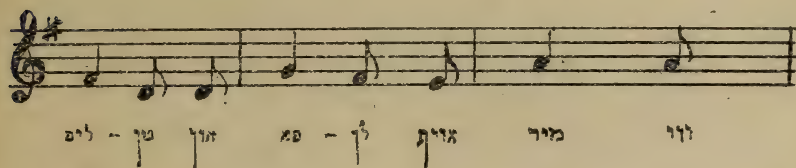
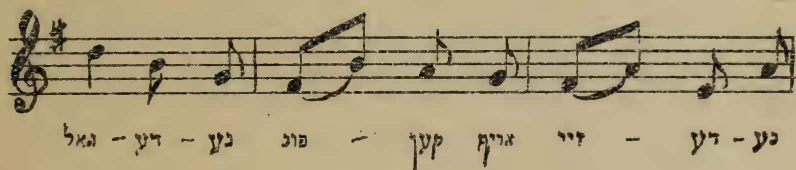
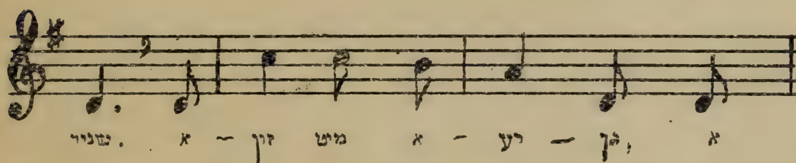
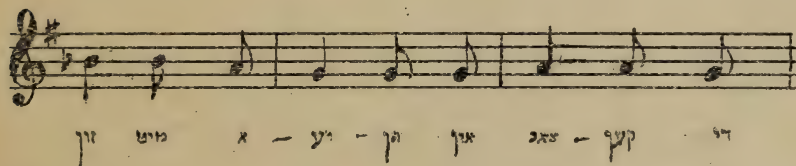
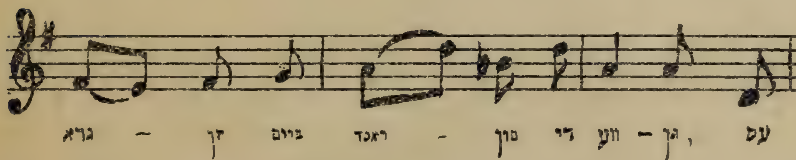
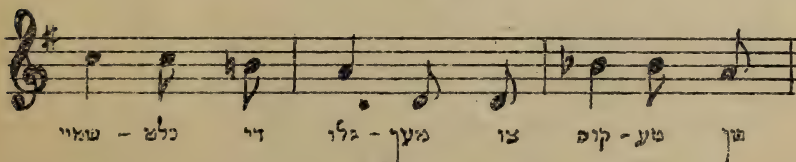

,עס רע - גן א - זון מיט א ,גן - רע

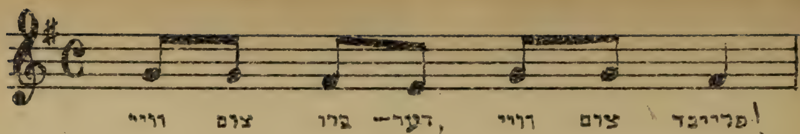

אנט כנס – טרא כע דע גאל מיט כן - לא

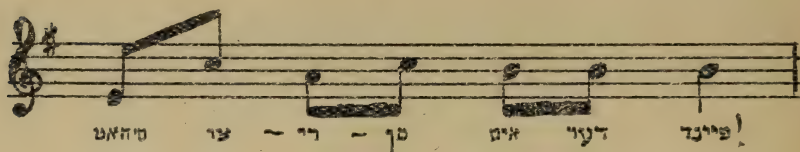

אין טן לופ איך מן - לייכ דרי ,גן - קע

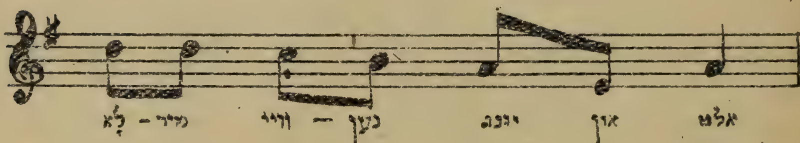

בע – דע דיי ווי מיר איך לן - פא

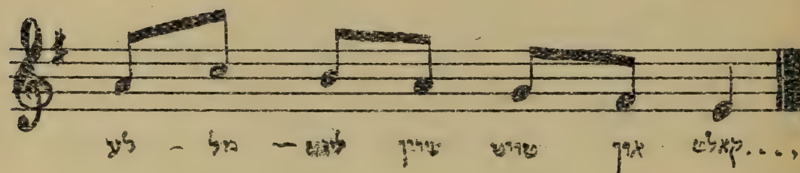

.שכיר נע - דע – דיי איך קען - פוב

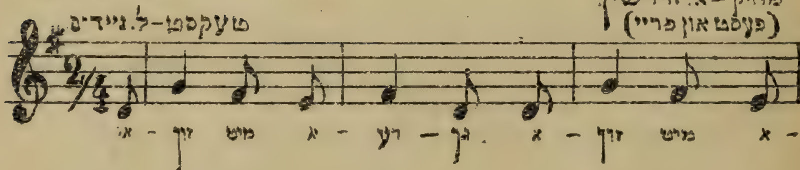
הוסאפע.

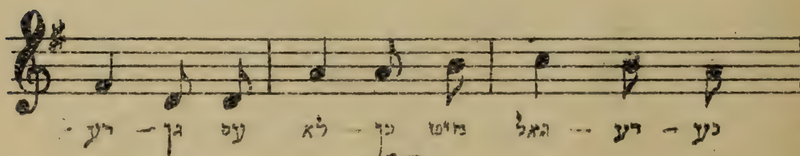
א זון מיט א רעגן.

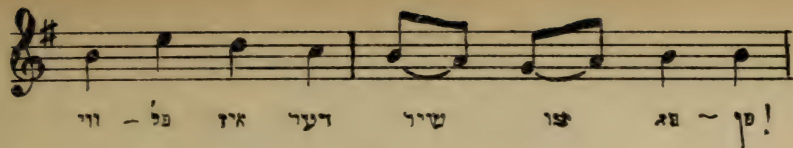
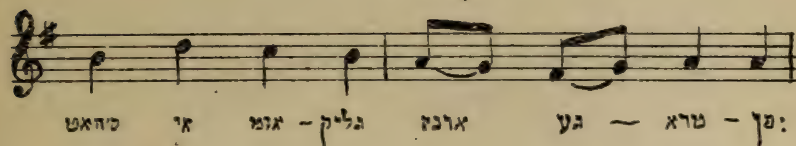
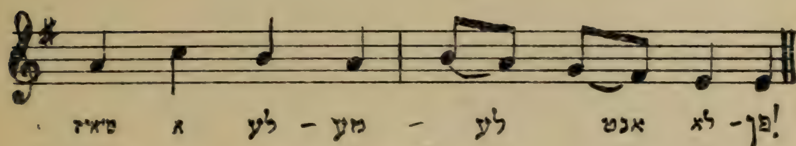
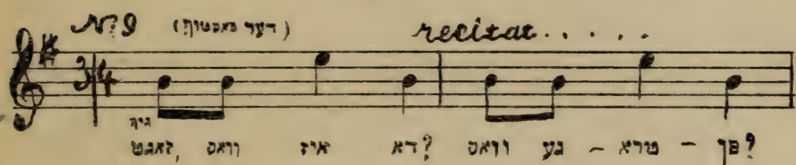
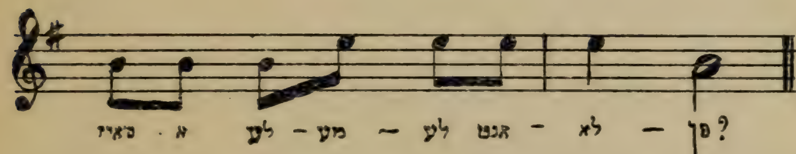
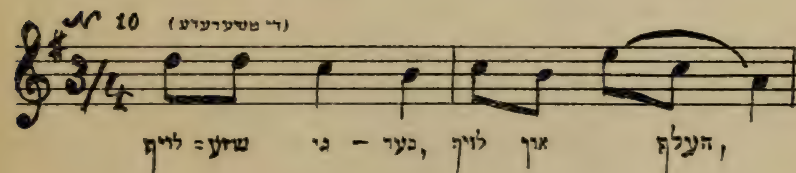
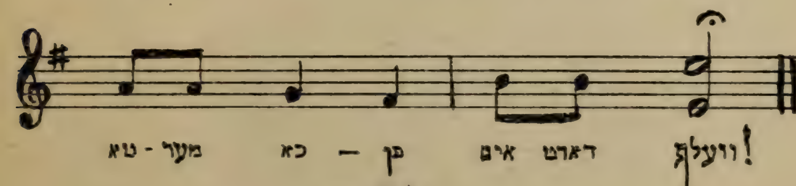
№ 1

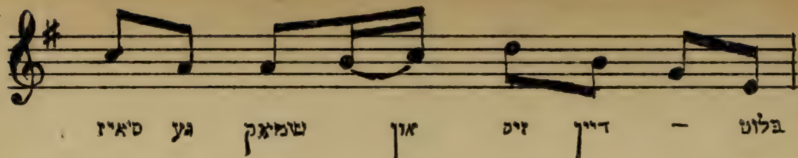
מוזיק – א. הירשין
(פעסט און פריי)

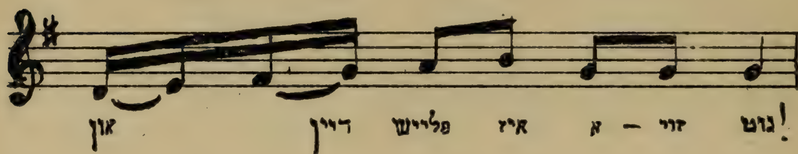
טעקסט – ל. ניידיס

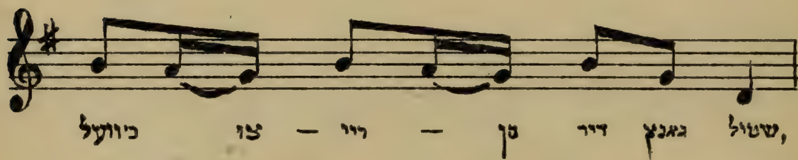

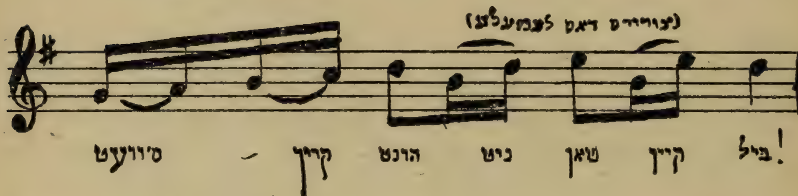

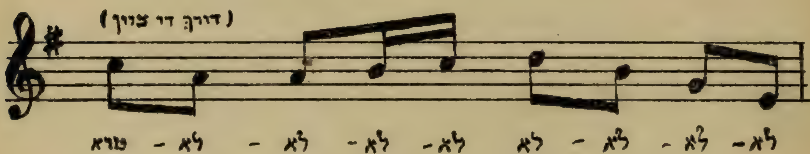

№ 9
recitat. . . .

№ 10

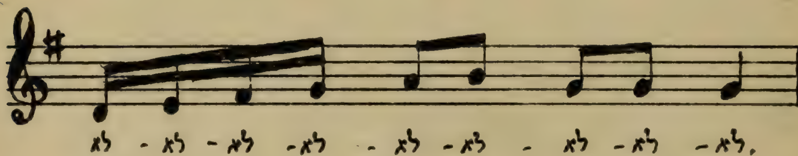

בלוט – דיין זיס און שמאַק גע ס׳איז

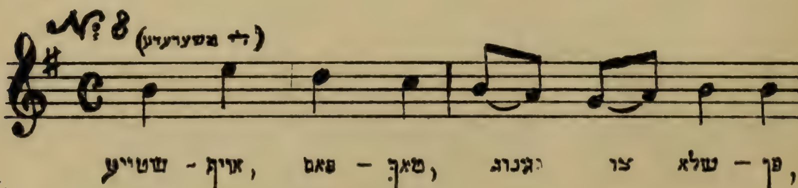

גוט! זוי – א איז פליישׁ דיין און

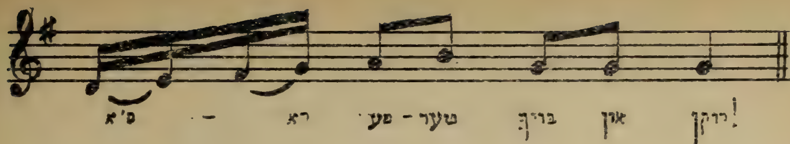

שטיל, גאנץ דיר פן – ריי – צו כוועל

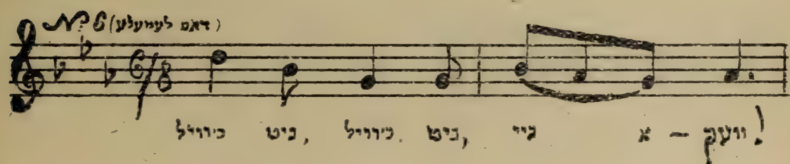

ביל! קיין טאן ניט הרנט קיין – ס׳ווערט

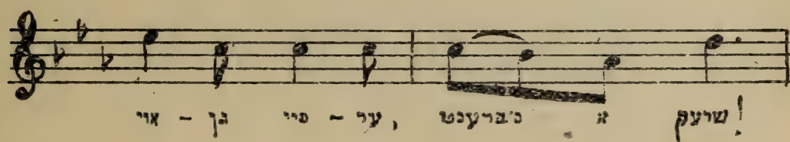

(דורך די צוין)
לא – לא – לא – לא לא – לא – לא – לא – לא – טרא

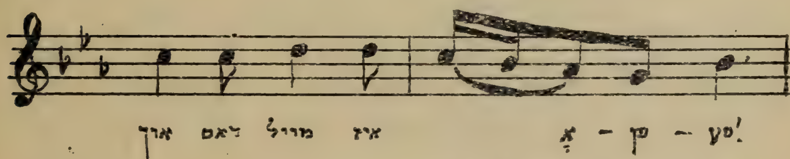

לא – לא – לא – לא – לא – לא – לא – לא – לא – לא.

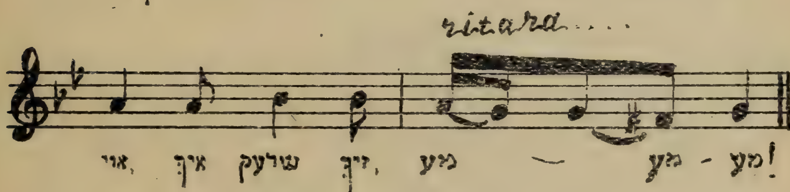

№ 8
פן – שלא צו גנוב, טאָך – פאם, אויף – שטייע,

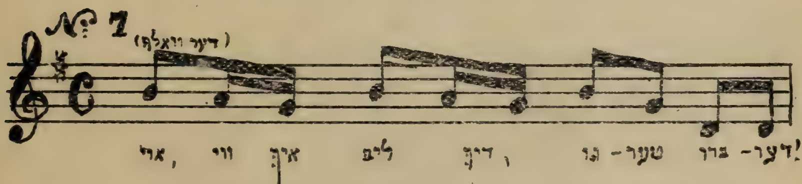

ריקן! און בריק טער - פע רא - פ׳א

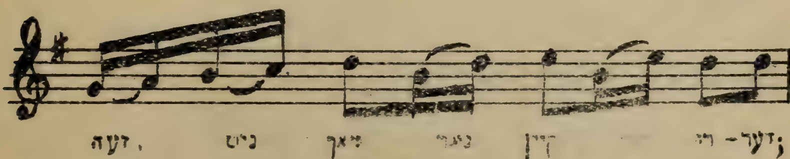

№ 6 (דאָם לעמעלע)
וועק — א ביי ,ביט כירויל ,ביט כירויל -

שרעק! א כ׳ברעכט ,ער - פיי גן - אוי

סע! - פן - א איז מויל דאם און

ritard....
מע! - גע — גיע ,דיך שרעק איך ,אוי

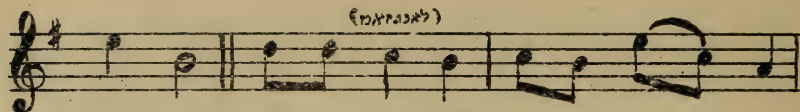

№ 7 (דער וואָלף)
דער! - ברו טער - גו ,דיך ליב איך ווי ,אוי

דער; - וו ,דעה

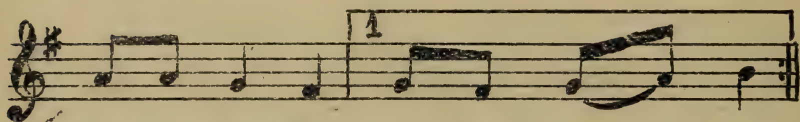

-גע- בין איך ווען ?מל - לע ?פן - לא - זאגט - ווער

(לאנגזאם)

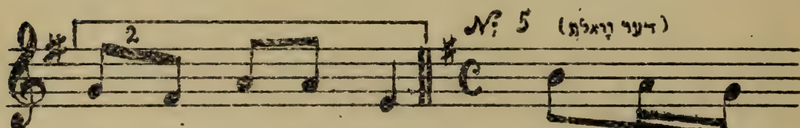

!גן — קע - אנט גיין מיר זאל מל - לע ?פן - צלא

?ין — פרע ניט מיר באַ זאל מל - לע

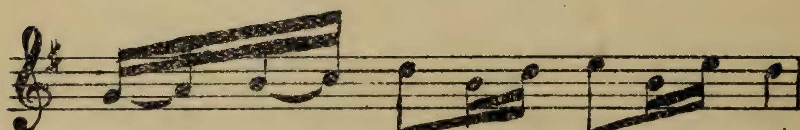
№ 5 (דער וראַלט)

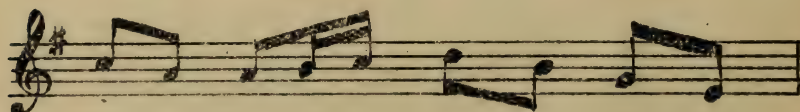
די ,אוי ,סן — ריי — צו אים

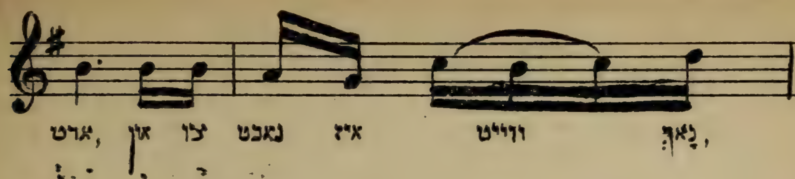
,נע — קליי די ,לע — מע — לע
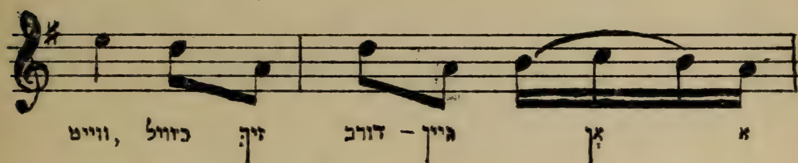

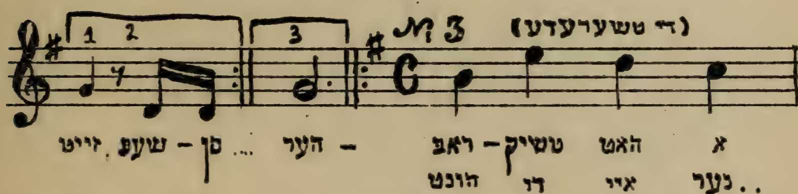
!בע — שוי דו ,לע — מע — לע ,די ,ארי

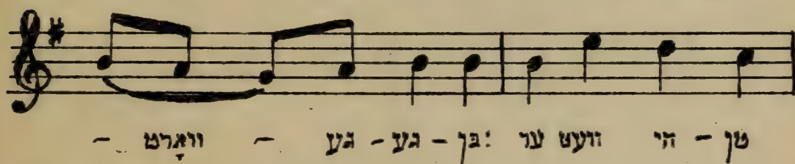

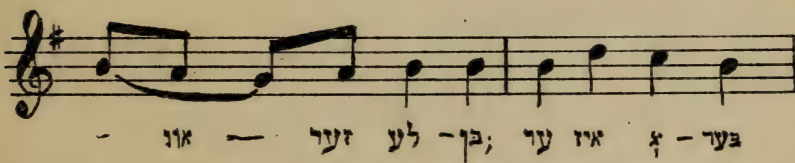
!קן — קו — אפ ניט — זיך דיר פנק כיקען

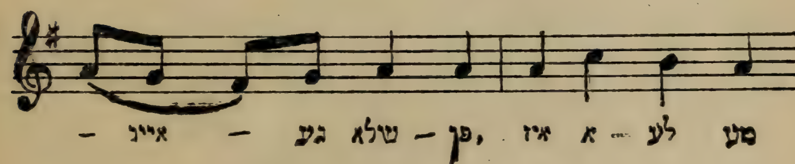

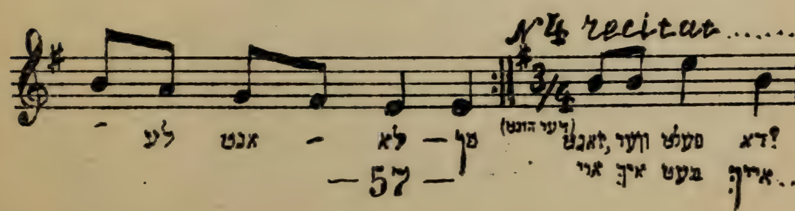

№ 3 (די טשערעדע)

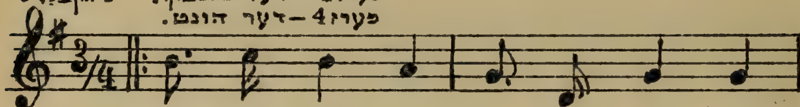

№ 4 recitat......
(דער הונט)

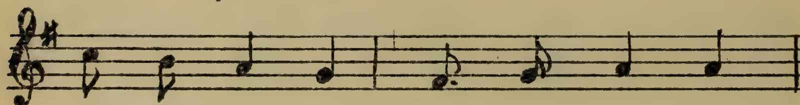
די טשערעדע.

№ 49

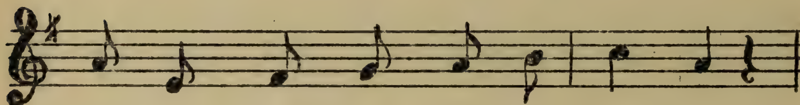
№ 1 ניגון. פערז 1 — דער פאסטוך.
פערז 4 — דער הונט.

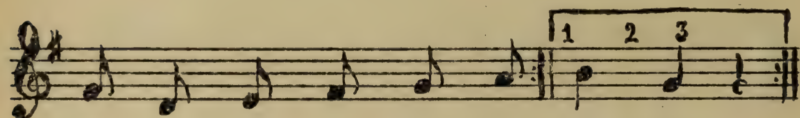
1) ראב מטשיק, ראב - טשיק, היינ - טל שוי - נער!
4) גיי מזין האר א . . . .

ס'טוט דער קאם ווי, ס'ברעכט די ביר - נער!

כוויל א דירע — מל טאך א' ווי — לע,

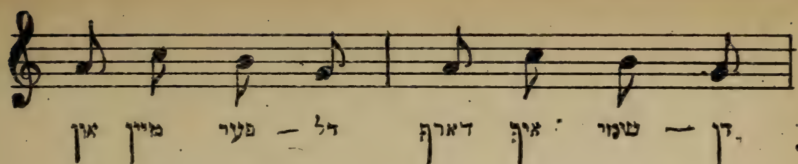
הי — טן טדיר איז דאך דיין מאי — לע.

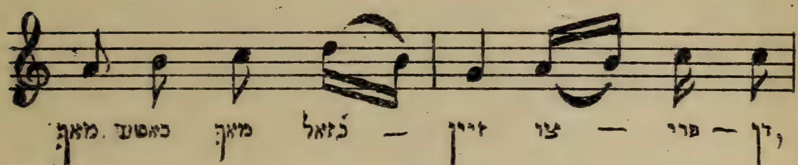

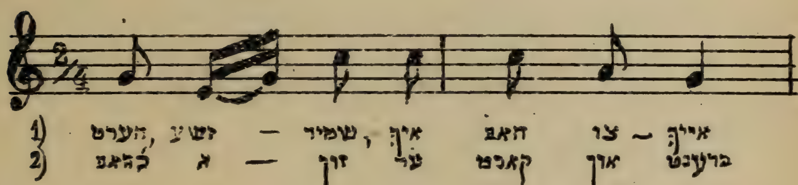
באז. ס'דרע - מלט שוין דער פאס - טוך

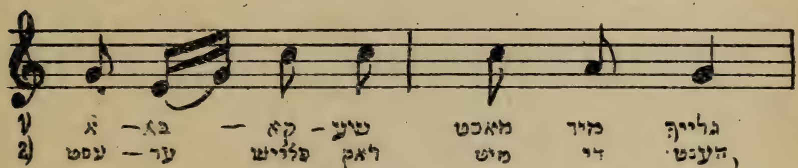

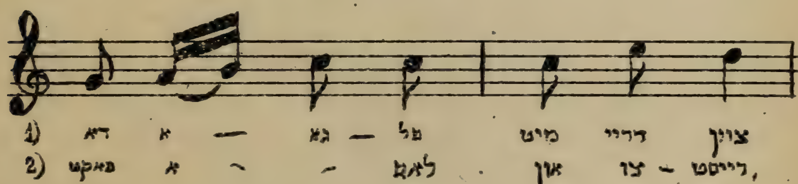
1) דארט, און דער הונט שלאפט גאנץ צייך . . .
3) מיט די פיס לאך . . . .

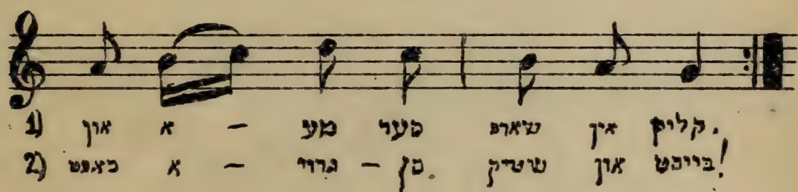

און מיין פער — דל דארף איך שמו — דן.

מאך. כאטש מאך ב'זאל — צו זיין — פרי — דן,

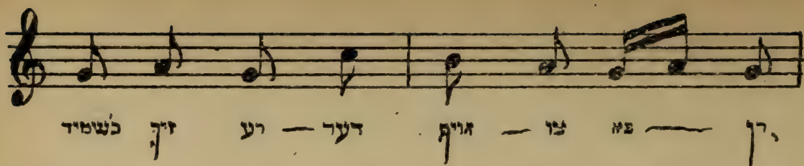

1) הערט, זשע — שמיד, איך האב צו — אייך
2) ב'האפ א — זון ער קאכט און ברענט
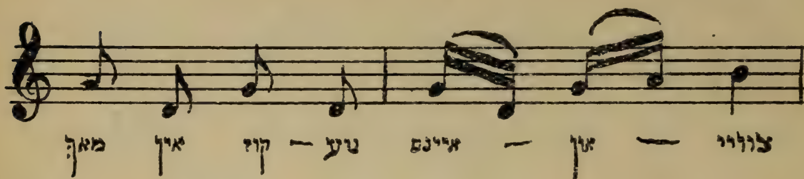

1) א — בא — קא — שע מאכט מיר גלייך
2) עסט — ער פלייש ראק מיט די הענט,

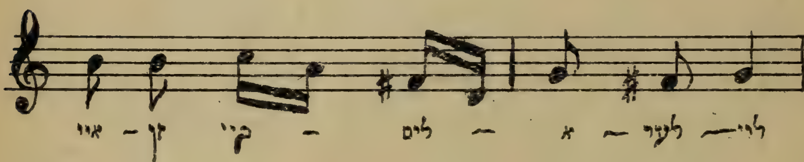

1) דא א — גא — פל מיט דריי צוין
2) פאקט א — — לאפ און צו — רייסט,
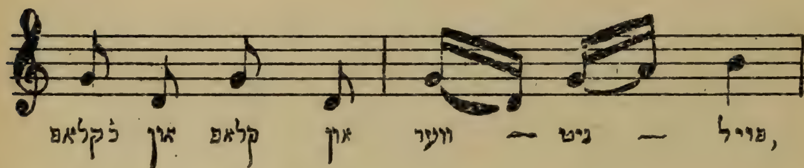

1) און א — מע פער שארפ אין קליין.
2) כאפט א — גרוי — סן. שטיק און בייסט!

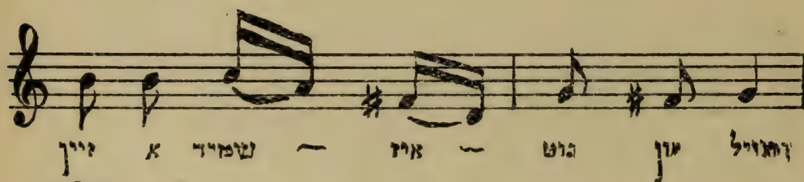

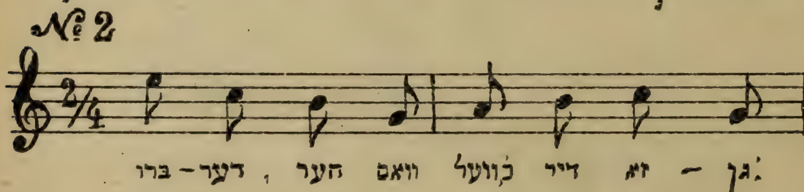

רן —— פא — צו — אויף . דער — רע זיך כשמיד

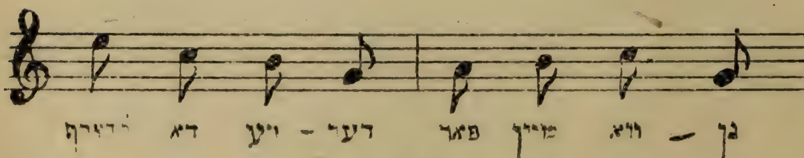

צוויי —— אין — איינס טע — קוז איין מאך:

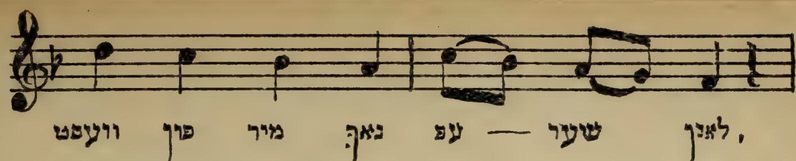

ליי— לער — א — לים — קי זן — איי

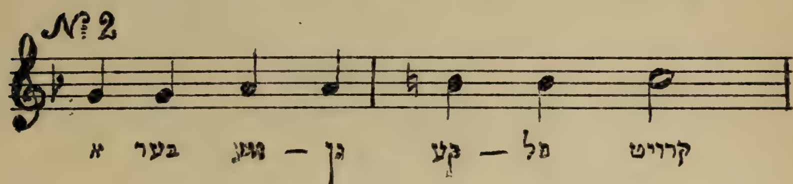

,פייל — ניט — ווער און קלאפ און כקלאפ

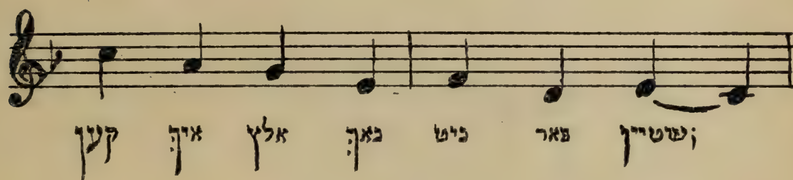

זהאזיל און גוט — איז — שמיד א זיין

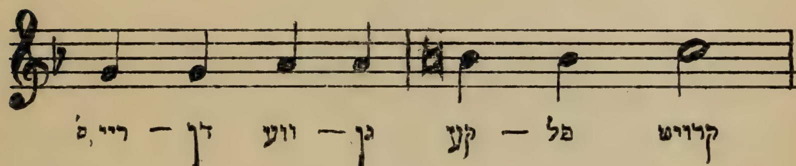

№ 2
2/4
גן — זא דיר כוועל וואס הער , דער - ברו

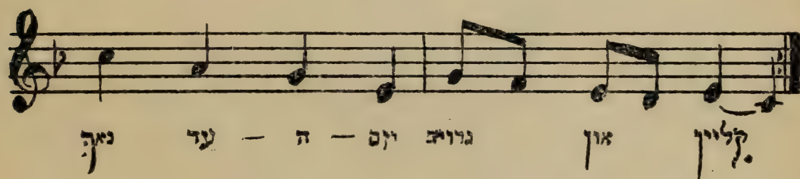

גן — וויא מיין פאר דער - ויע דא דיאך

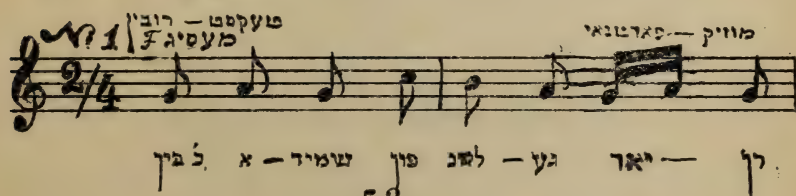

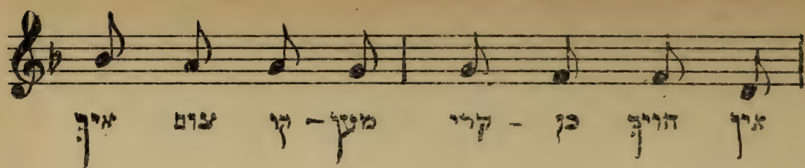

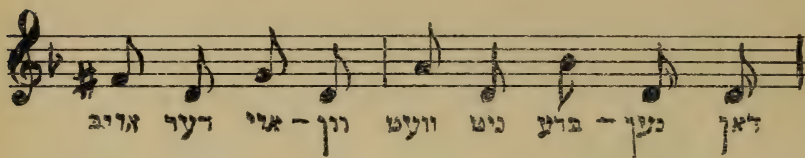

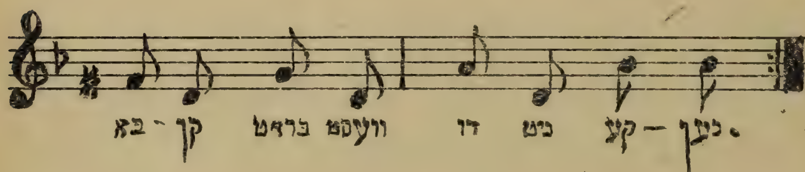
אין קוזניע.

№ 48

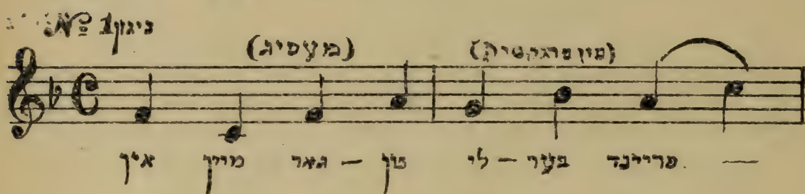

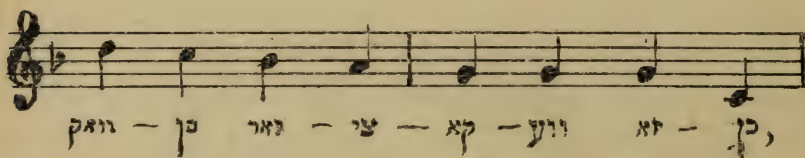

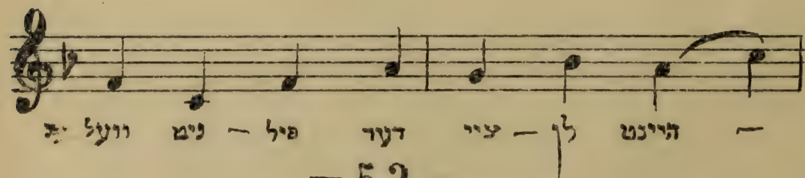
דער קופערשמיד און דער גערטנער .

№ 47

ניגון № 1

גען-שפריכ. לן - ווי מיר גען-שמײ מען - זא - צו - דא D. C.

דער בעקער און דער קוימענקערער.

№46

№1 ניגון

(פונגזקשין)

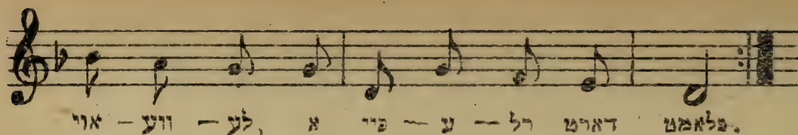
מיין . גיי טער - ווײ , רער - קע — מענ - קוי , דו

ניט ,שרײ לוי ווײס דאך . איז גע'ד — בע

ג' קען מיך דער — ברו בעי — .לי מיין . טרויג

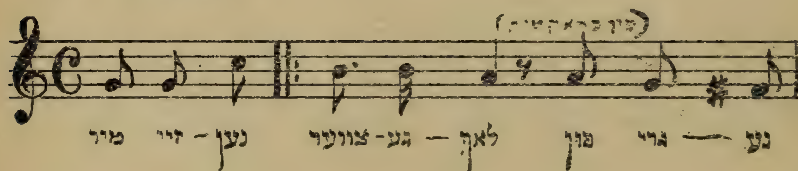
מין איך וועל מען — קי בין צו זײן

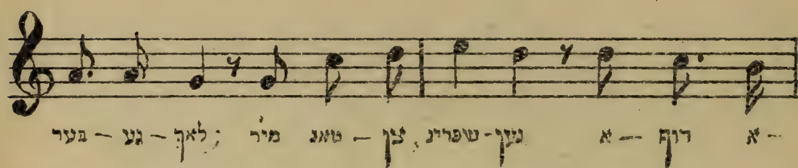
מוז , ריך קײן זײן ביט זאל ריך - ארי

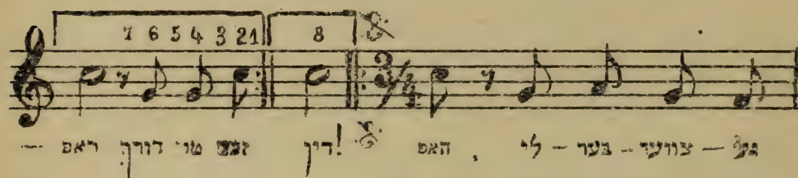

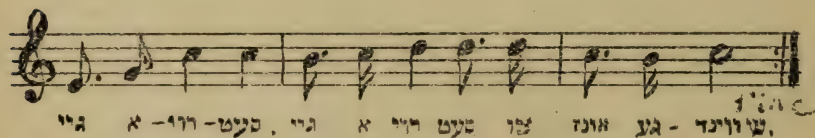
צווערגעלאך.

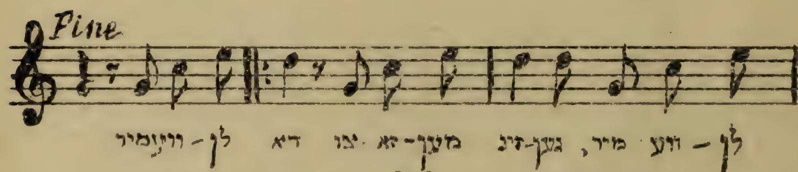
№45

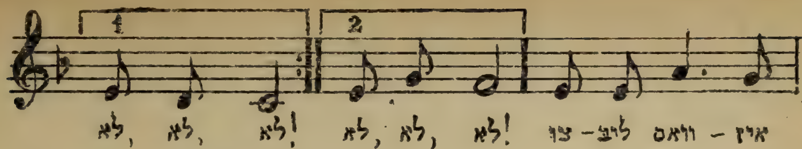

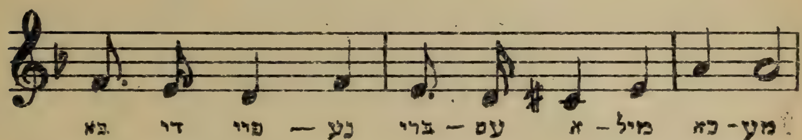

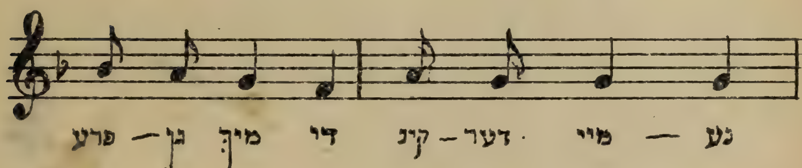

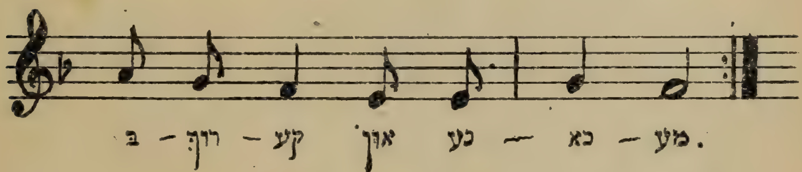

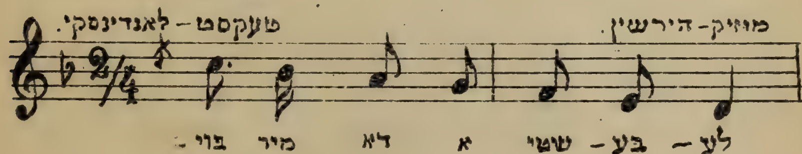

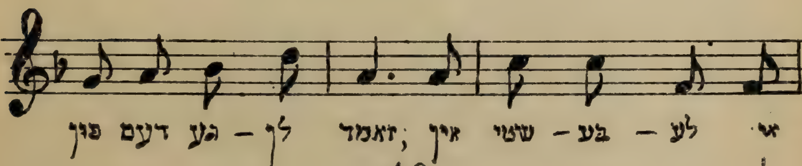

דאס זאמד שטיבעלע.

№ 44

מוזיק - הירשין. טעקסט - לאנדינסקי.

ים, טאגט ים, טאגט ים, טאגט ים, טאגט ים

טאגט, ים טאגט, ים טאגט, ים טאגט

. קומט גן — מאר דער, קומט גן — מאר דער

צוויי הענער.

№ 43

מוזיק - קאנטער קראזועץ טעקסט - אלטערמאן-בריל.

ניט לאך - זרבד - גן מיט כנ - עויי נער - הע צוויי

דר ווי ה חויף אין גן - קרי זיך סן - ריי בע — קליר

לא, לא, לא, לא - שריא, לא - טרא, גן — צי

p *Dolce*

; איין זשע שלאפט, זשע שלאפט זשע, שלאפט זשע, שלאפט פטער-פיג!

, איין זשע שלאפט, זשע שלאפט זשע שלאפט

Allegro moderato

!קו רע - קו - קו — האן דער — קרייעט

,גן — מאר גוט — א, גן — מאר גוט — א

Energico

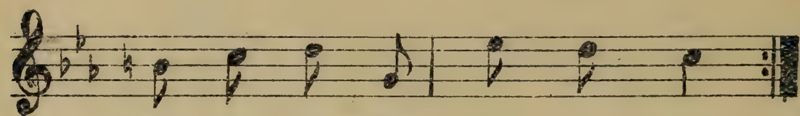
:לאף — בעט די פון, דער — קינ. אויף שטייט

;לאף — בעט די פון, דער — קינ, אויף שטייט

, אויף גרינע זון די שטאבט ם, מאמע, ם

, ראד - א אין לער - שנע , לער - שנע , כער ——ד גי

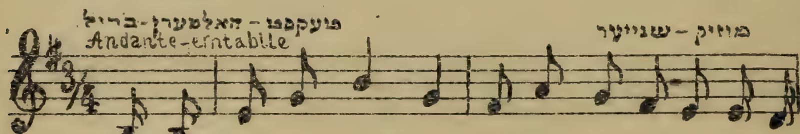

אין א ראד לויפט גע —— בער.

קינדער שלאָפֿן .

№ 42

טעקסט - האַלפּערין-בריל
מוזיק - שנייער
Andante-cantabile

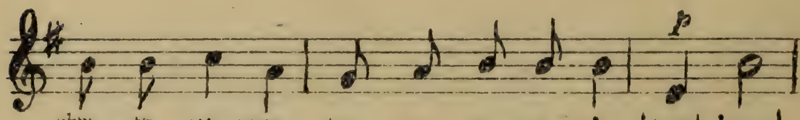
, דער-קינ ,לאַך-טע-בע די אין פן - שלא . דער-קינ , דער-קינ

! נאכט ! נאכט . לאַך- טע- בע די אין פן — שלא דער-קינ

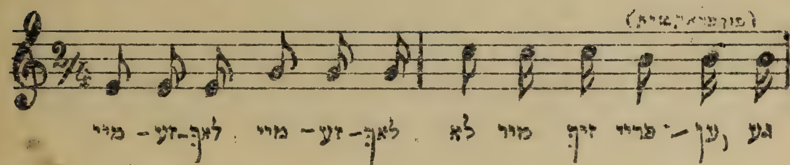
, פן - שלא ; לאַך טע-בע די אין , דער-קינ , פן-שלא , פן - שלא ! נאכט ! נאכט

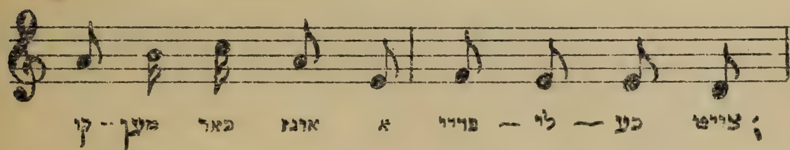

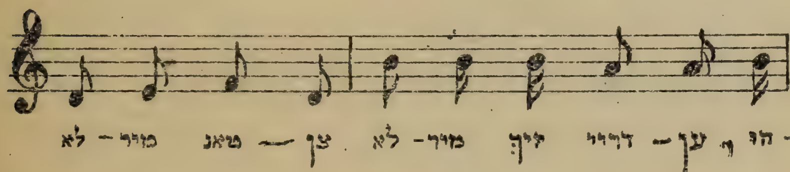
! שטיל ! שטיל לאַך טע-בע די אין דער- קינ פן — שלא

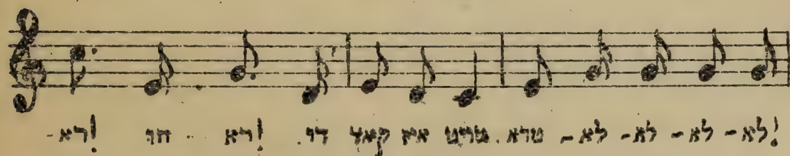
מייזעלאך.

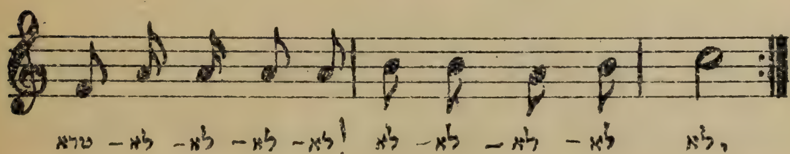
№ 41

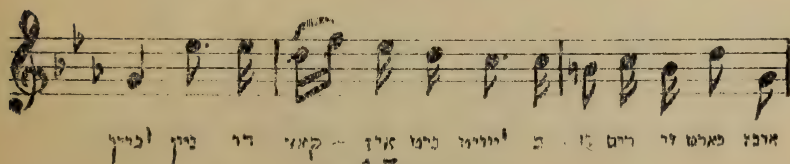

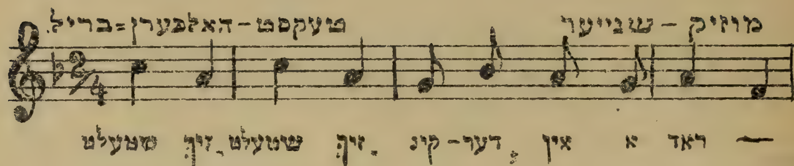

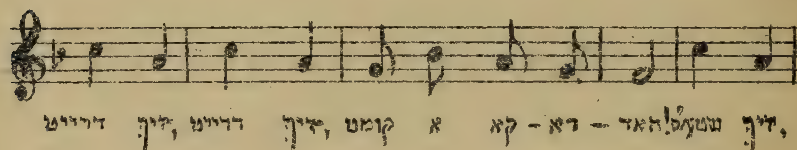

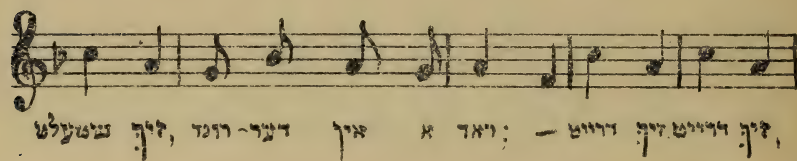
אין א ראד.

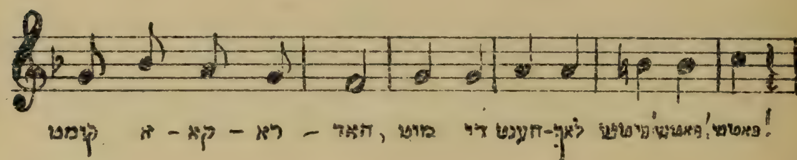
№ 40

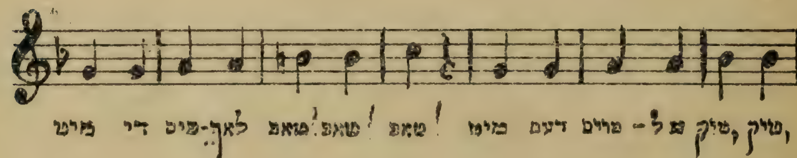
מוזיק – שביער   טעקסט – האלפערן = בריל.

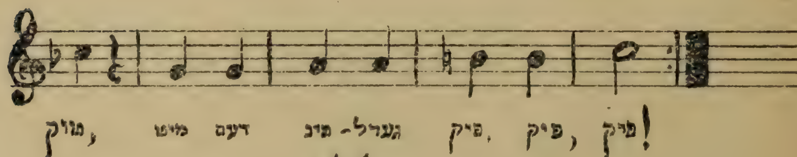

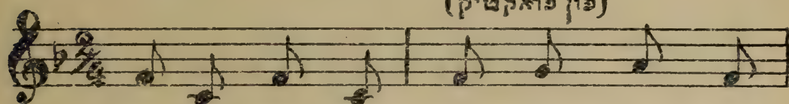

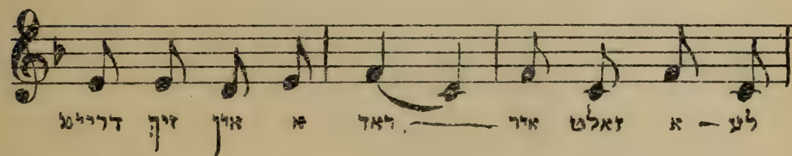

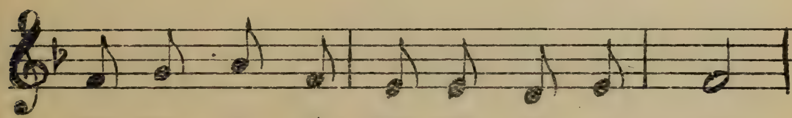
דרייט זיך, דרייט זיך.

№39

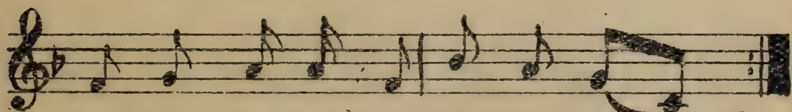
(פון פראקטיק)

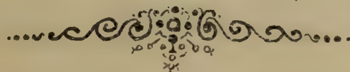

zit Moderato

• איין פן-שלא מיר ברין .לן-שפי מיר, לן-שפי

אין באלם.

№. 38

זרי-א אט צווי מאל אייך! שרייבם לם-בא — איינם מאל-אייג

צו באר-טיר מאל איין! בייז פאר ביט דריי מאל איינ

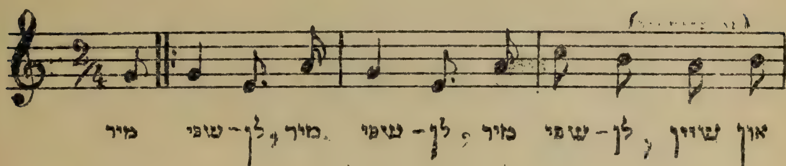
גאר צווי אויף איינטשרייבם — באלם — אויכ און אויכ. מיר

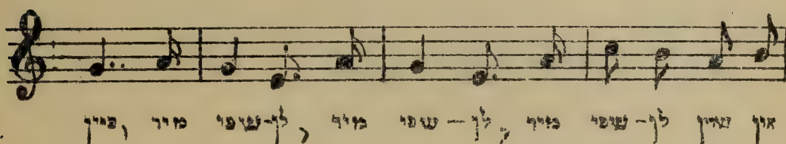
; פריי און הויך דריי אויף יאירים. בייז טער-ווייר

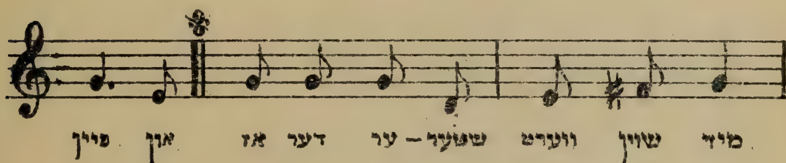
! מיר צו דריי- פיר און דריי

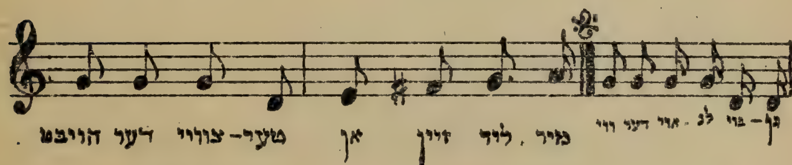
מיר שפּילן.

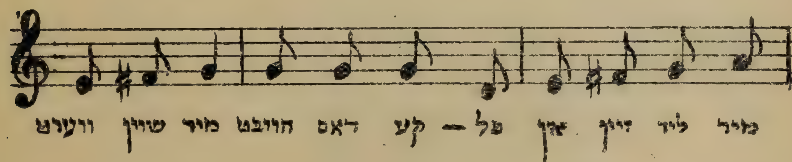
№. 37

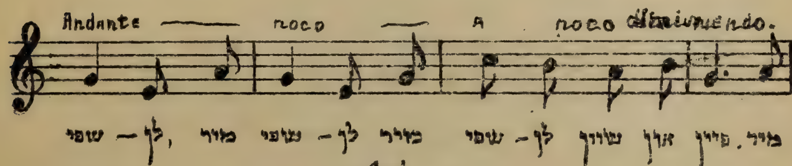

און שוין, לן-שפּי מיר, לן-שפּי מיר. לן-שפּי מיר

און שוין לן-שפּי מיר, לן-שפּי מיר, לן-שפּי מיר, פיין

מיר שוין ווערט שטער-ער דער אז און פיין

מיר, ליד דיין און טער-צווײ דער הויבט.

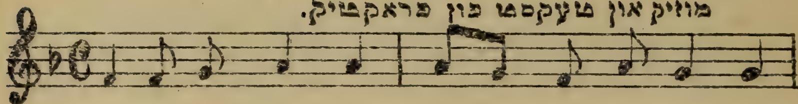

מיר ליד דיין און פל — קע דאס הויבט מיר שוין ווערט

Andante — poco — a poco diminuendo.
מיר. פיין און שוין לן-שפּי מיר לן-שפּי מיר, לן — שפּי
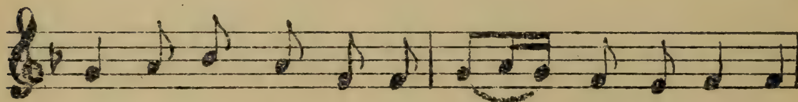
עפנט דעם טויער.

№. 36

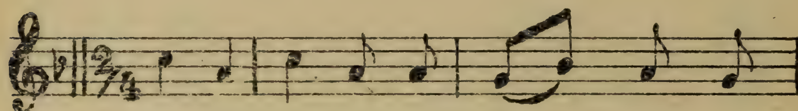
מוזיק און טעקסט פון פראקטיק.

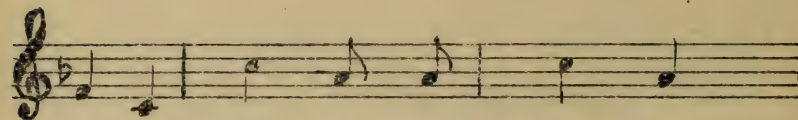
דער — ווינ-גענע פנט — ע, ער — טויי דעם ענט-ע

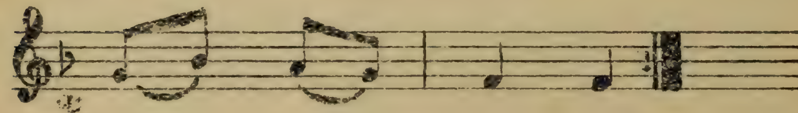
דער - קינ לע - א — מיט איך גל - ייג דאס דורך לאזט

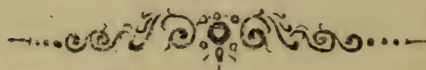
איז ער — בויי דער, זשע גיב, זשענ גויט

רן — צי — שפּא זשע גיין. פן — א

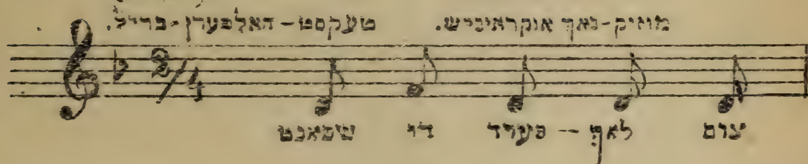
פן — לא — גע ניט — נאר!

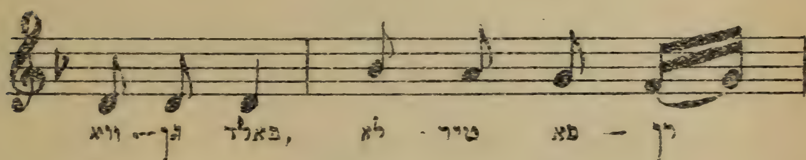

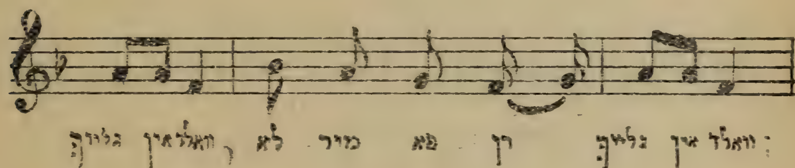
שפאנט די פערדלאך.

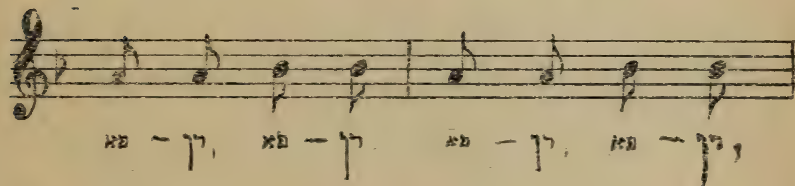
№ 35

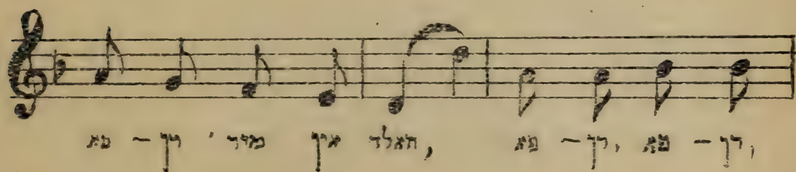
מוזיק-נאך אוקראיניש. טעקסט-האלפערן-בריל.

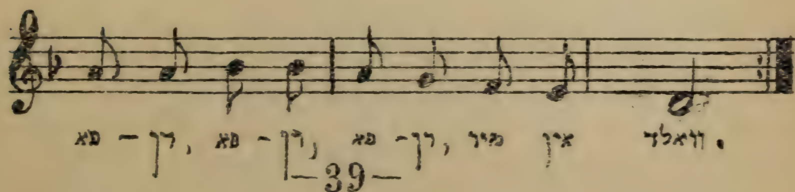

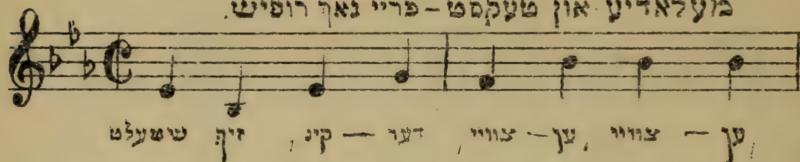

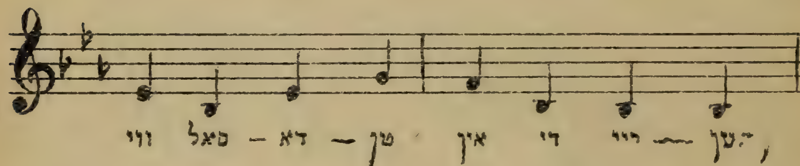

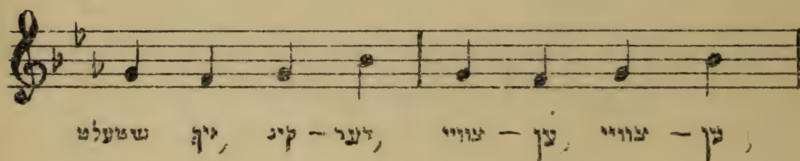
שטעלט זיך קינדער.

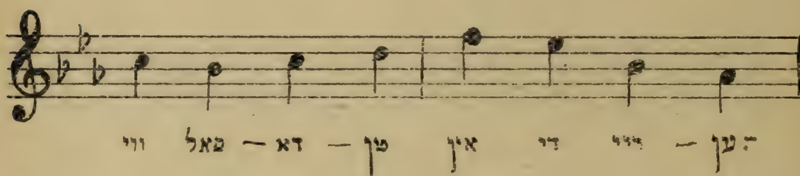
№ 34

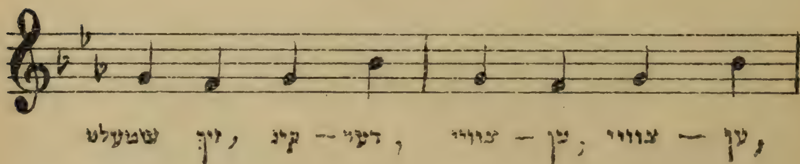
מעלאדיע און טעקסט - פריי נאך רוסיש.

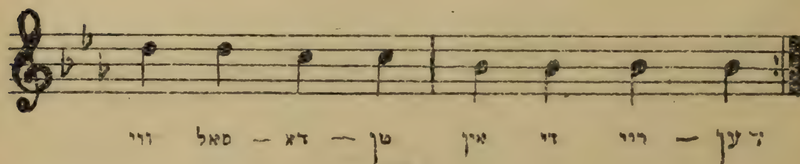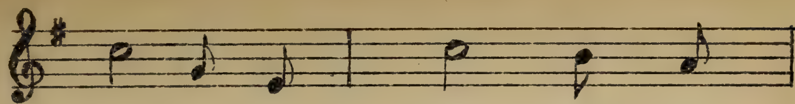

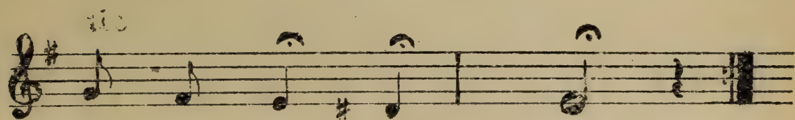

שן — ווינ׳ ,נאכט טע — גו !נאכט

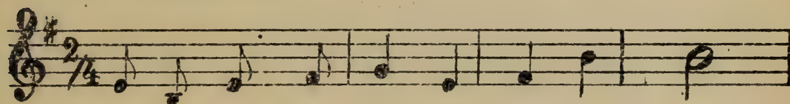

!נאכט טע — גו׳ א אונז

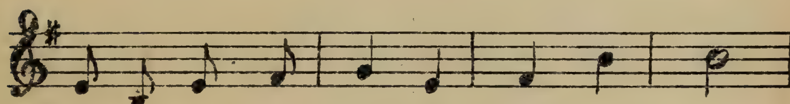
שפיל-לידער.

שפאנט זשע, קינדער אלע!

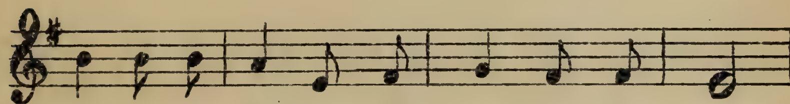
№ 33

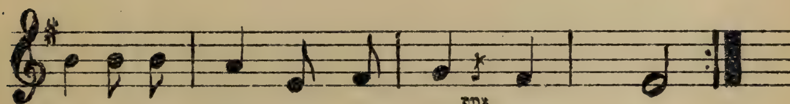
,דריי ,צוויי ,איינס ,לע — א דער — קינ זשע שפאנט

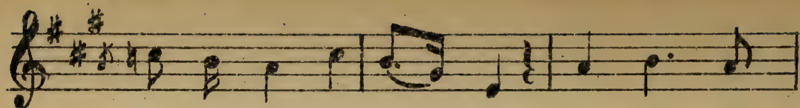
,דריי ,צוויי ,איינס ,לע — א דער — קינ זשע שפאנט

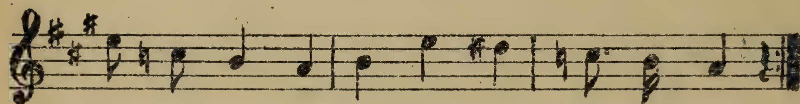
,מיר דאס אויף ראד א כן — מא מיר וועלן יעצט

.מיר דאס ראד א כן — מא מיר וועלן יעצט

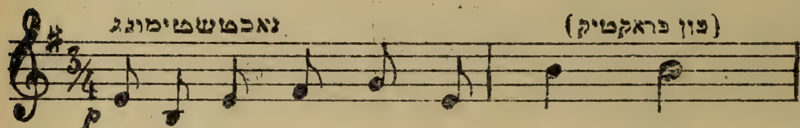
אין ריי - כן פּא - לאץ שוין ——— ווער קאן זיין ·

ווריי - טאג פי — לן, ווער קאן זיין שמערץ פאר - שטיין?

שטערנדלאך.

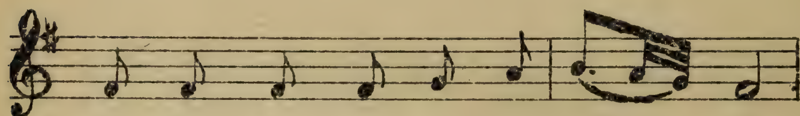
№ 32

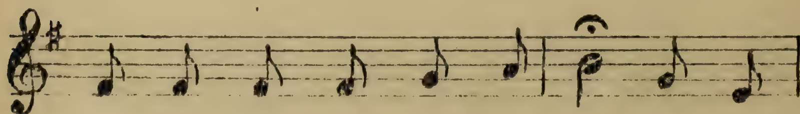
שטע - דן שיי - נען אוי - פן הי — מל,

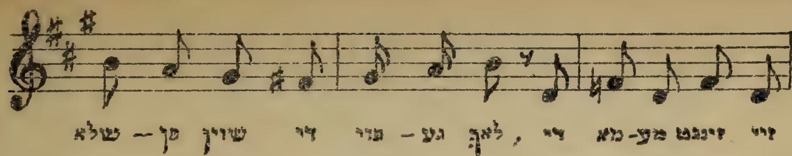
אך ווי שיין עס איז די נאכט.

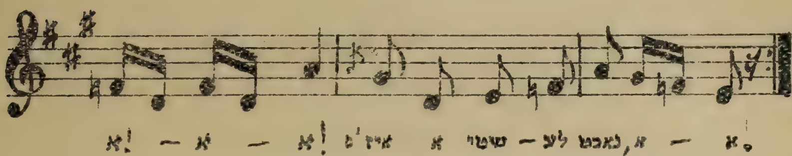

בריי - - גה ארנז א זי — פן דרי ——— מל,

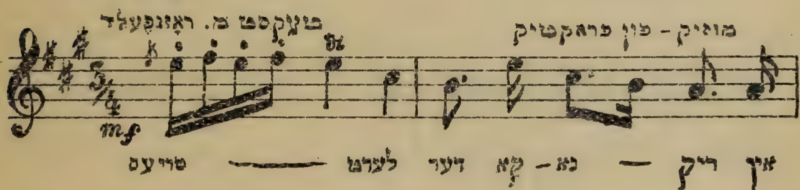
וויי · צין אונז א מע — גר, נאכט גו - - גיט

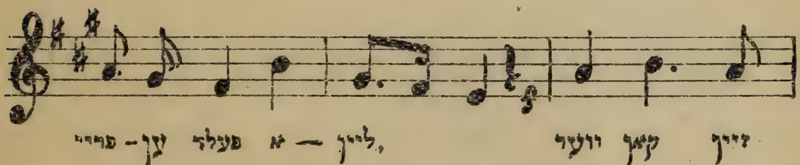

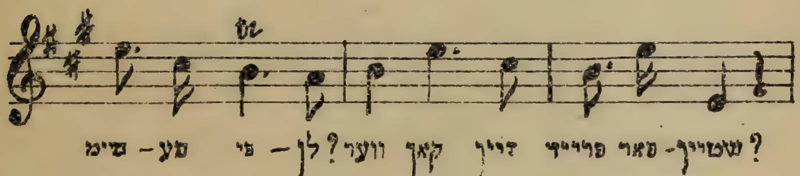

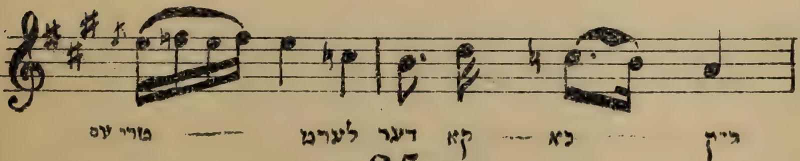
עס טרילערט דער קאנאריק.

№ 31

וויג ליד.

№ 30

טעקסט - י.ל. פרץ

Andante (רוהיג)

מוזיק - א. הירשין.

גע – גרי עס האַט, לע – מע – בוי אַ פעלד און שטייט

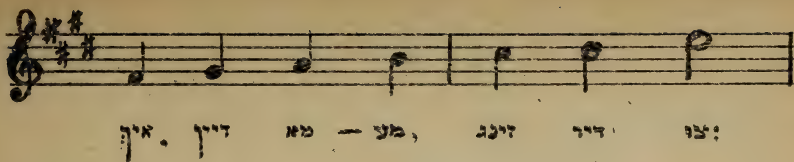
, לע – גע – פרי אַ רויף – דע – ריצט, לאַף – גע – צווייַ

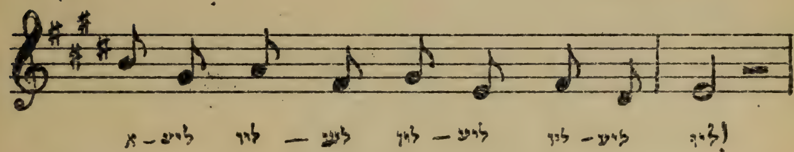
נע – גרי די אויף. לאַף – גע – אוי די צו עס מאַכט

-מאַף. לע – פע – ע דן – גאַל אַ וואַקסט לאַף – גע – צווייַ

דיין אויף כע – וויא אַ, לאַף – גע – אַרי די קינד מיין, צו –

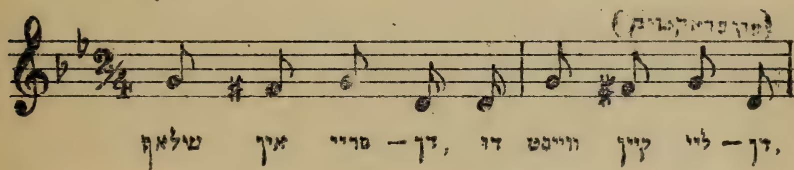
לאַף – גע – צווייַ בע – גרי די אויף! לע – פע קנ

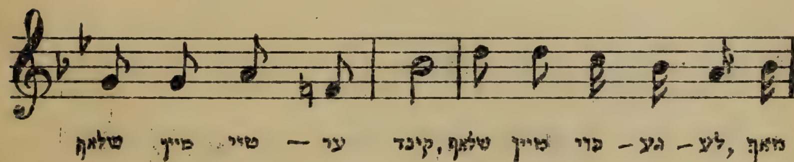

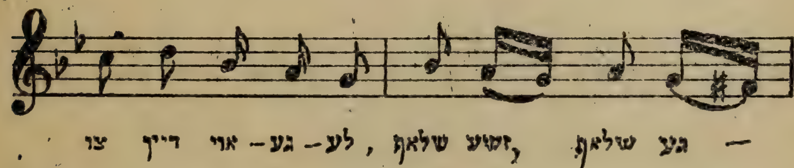

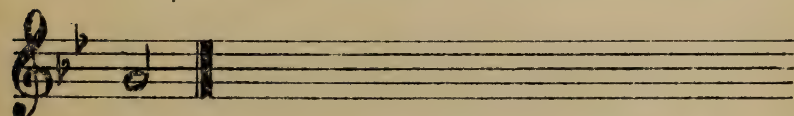
שלאף אין פריידן (פאלקס-ליד).

№ 29

א וויג-ליד.

№ 28

טעקסט-א. כהן (נאך באלמאנט)　　　　מוזיק-א. הירשיין

Moderato (מעסיג)

שטילט— גע. זיך טל — וויג דאס ס'האט

,הילט — פאר ערד די האט וועגבט א

שיין ער ——— קיי מיט לאך — ריגז — שטע

!איין שלאף, איין שלאף: דיר קען —— וויג

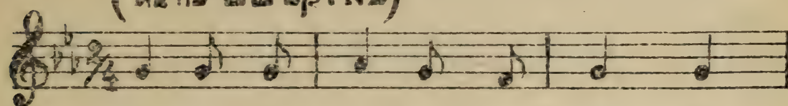
.ניט זיך שרעק יל — גו דיין פאר

..הייט דיך היט מע מא דיין איך

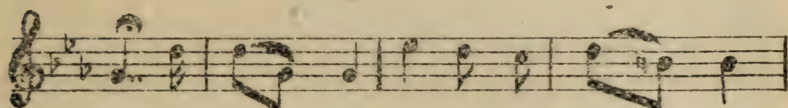
זאל זיין אביסעלע שטיל.

№ 27

(פאלקסשטימונג)

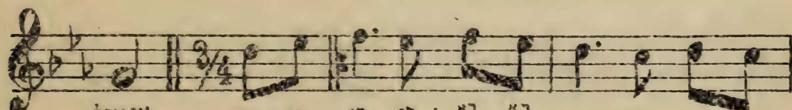
שטיל, שטיל לע — סע - בי — א זיין זאל

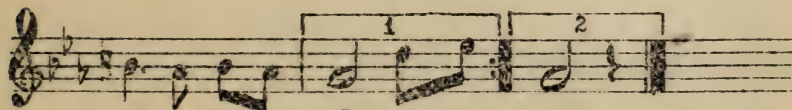
שטיל — , שטיל לע - סע - בי — א זיין זאל...ביטיל

שטיל, שטיל לע-סע — בי — א — זיין זאל... שטיל

רא רא · רא רא רא · רא רא רא ... שטיל

מען- נעמט —— וואו . בער א נאר ער וויל מן -- שי

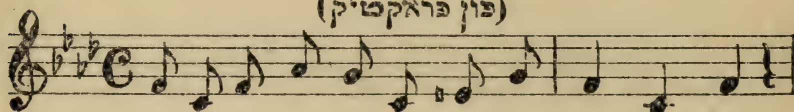

?ווער — גני דאס

קלינגען-גלאקען. (א פאלקס-ליד)

№ 26

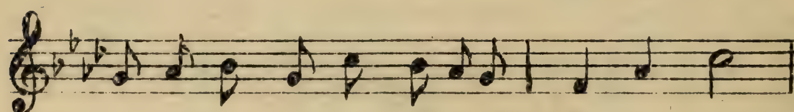
(פון פראקטיק)

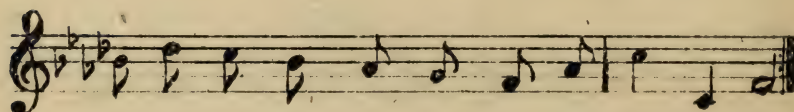
!באם ,באם ,בים קן- גלא גען-קלינ ,קער-גלע גען-קלינ

!באם ,בים ,בים קן- זא דער זינגט ,דע- זיי דער זאגט

!פלאם און פליה לן-פא לען- פער ,לן- שטרא קען- זינ

.אויראם פון גאט בע- דא נע . שיי בע דא די זאגט

פיר ,קל -- ע צן — קור א און ער

!לא .לא ,לא .לא .לא - טרא .ער האט איך לאק - פוס

!לא לא ,לייא ,לייא ,לייא ,לייא ,לייא .לייא ,לא ,לא ,לא - טרא

!לא ,לא ,לא ,לא

דער יעגער.

№ 25

טעקסט—י.ל.פרץ

מוזיק-א. הירשין (הומאריסטיש)

Scerzandi

. זיין גער — יע א ווייל ליב- קע — יאג

. ריין א וואלד אין וויל ליב — קע — יאג

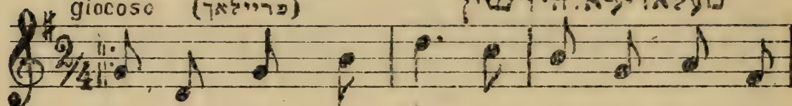
דער קליינער רייטער.

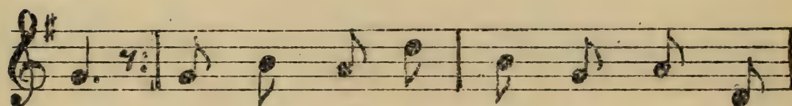
№23

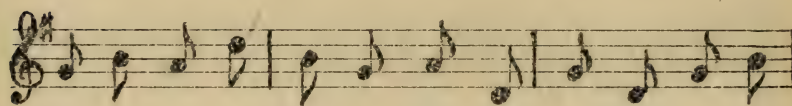
טעקסט-ש. לאנדינסקי

מעלאדיע-א. הירשטיין

giocoso (פריילאך)

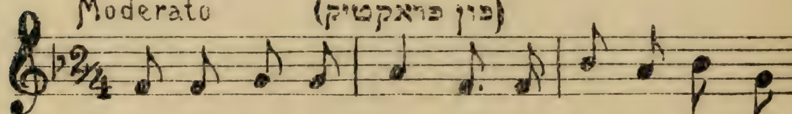

מיין בעקלע.

№24

Moderato (פון פראקטיק)

אין לע-גע - פור דאס, שיין זיך זינגט און פייפט

לא - מרא לויון - א אין זיך זינגט לע-דע-וועל

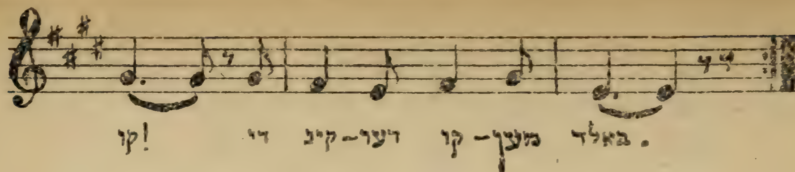
לא - מרא - לא - לא - לא - לא - לא - מרא לא - לא - מרא - לא

דאס — לא - לא מרא לא - לא - לא - לא

לע - דע - וועל אין לע - גע - פויר

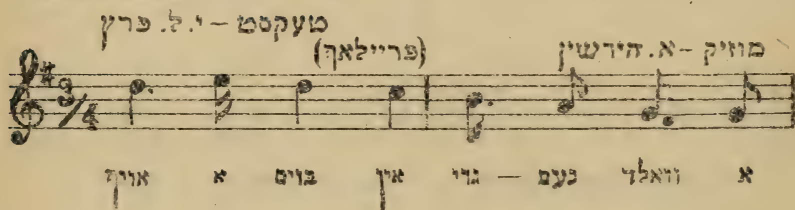
גיין . מיג - לעס זיך לאזט

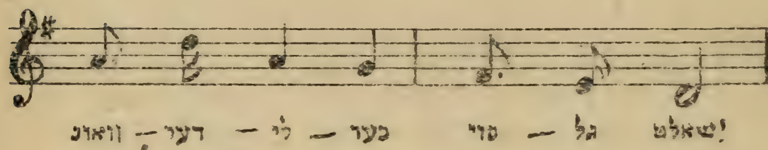

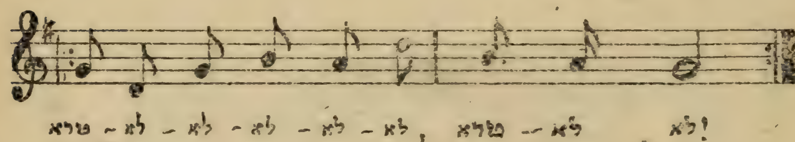

דער פויגל.

№ 21

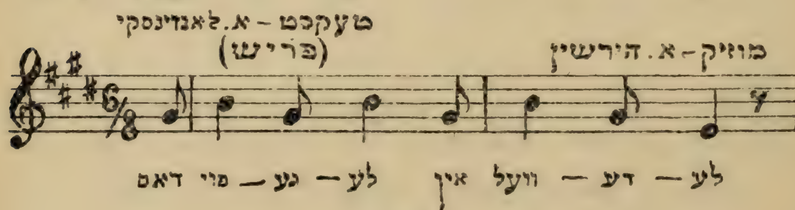

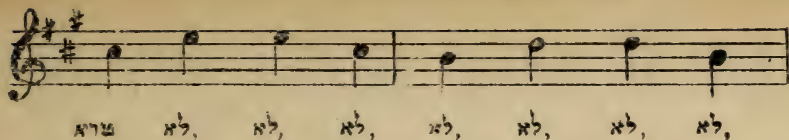

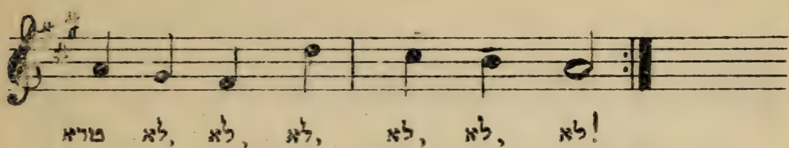

א-פויגעלע אין וועלדעלע.

№ 22

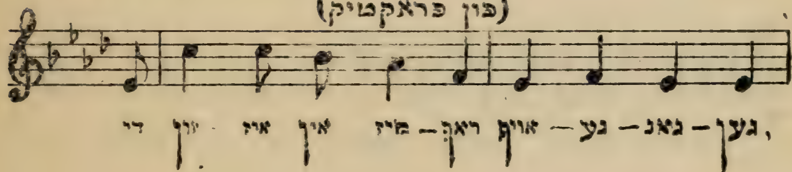

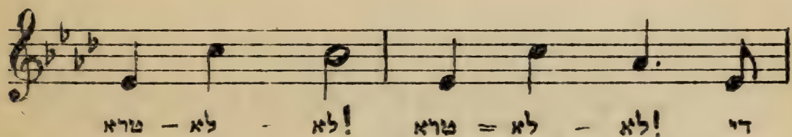
פארשידענע לידער.

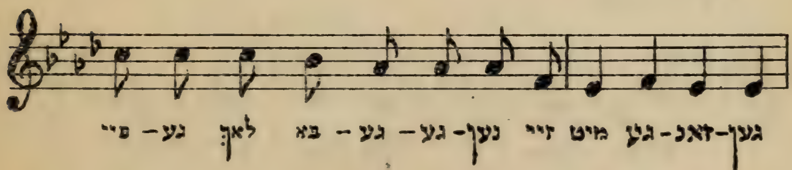
מאָרגן-ליד.

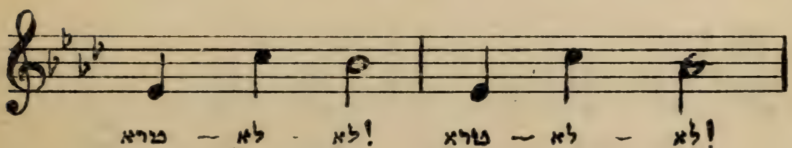
№ 19

(פון פראקטיק)

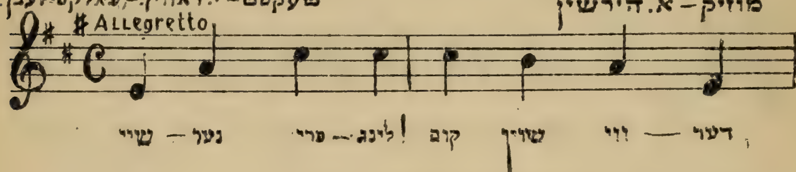

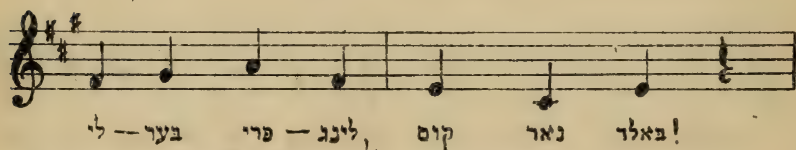
פריהלינג - ביינקעניש.

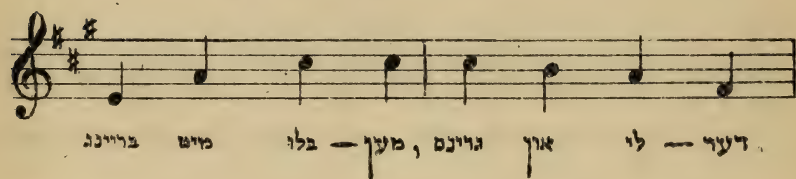
№18

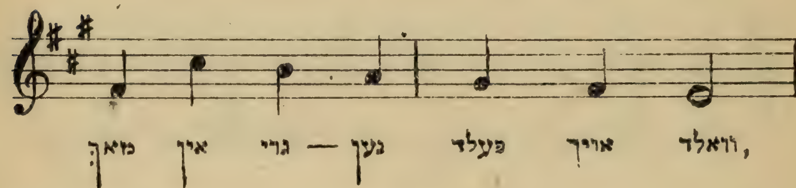
מוזיק - א. הירשין | טעקסט - י. ראווין. - פאלקס-לעבן.

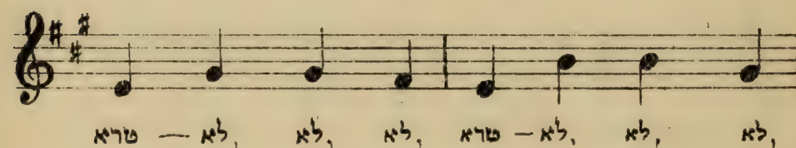
Allegretto

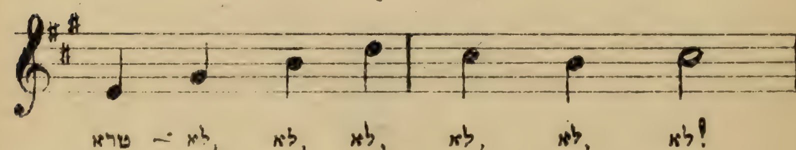

סאף ווינטער.

№ 17

טעקסט - י. ראחין.

מוזיק-א. הירשין

Allargando

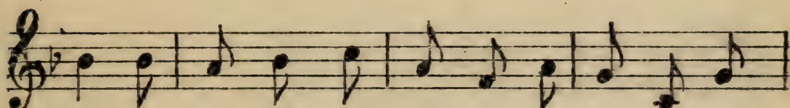
איז ,איך זע איך !כן — מאר — גוט ,לאך-בוים איך

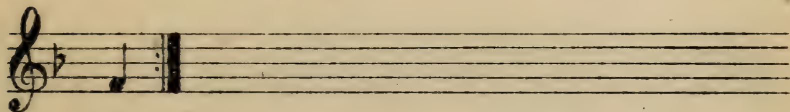
איך כן — מא וואס ,גן — זאר איך קן — סידרי און קאלט

קומט לינג-פריה דער ,נים זארגט נאר ,טער — מונ זיט ,אלט

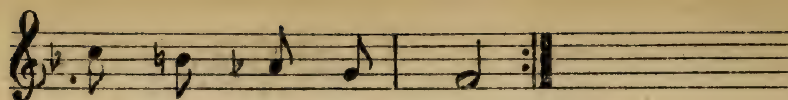

אין גער — זינ דעם מיט ברייגנט און ער — קומט גלייך ,באלד

וואלד.

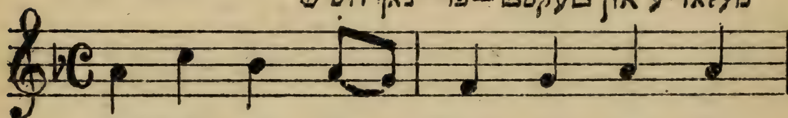

פוי — גל קיין גע —— זאנג.

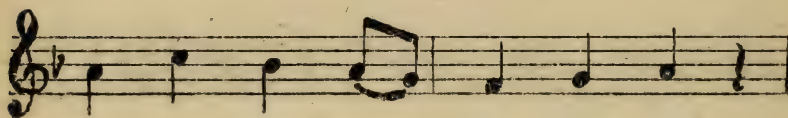
הוליעט, הוליעט פרעסט און ווינטן.

№16

מעלאדיע און טעקסט — פריי נאך רוסיש

הו — ליעט, הו - ליעט פרעסט און ווינ — טן,

בוי גט די צווי — גן פריכ׳ט דעם בלאט!

א — לעם, חאם פארא׳ן בא מיר אין וואלד׳ מיט

ווי — פע שנוי בא —— דעק איך באלד.

צוויי — גן ווי הע — לע קריס —— טא — לן.

ווינטער.

№ 15

מוזיק — א. הירשין   טעקסט — ש. רייזען

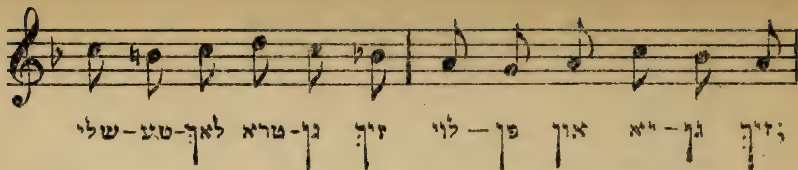
קינ — דער, קוקט אין דרויי — סן, דער שנייי — ער פאלט און

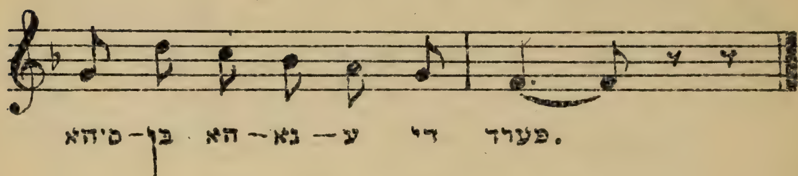
פאלט. און מאכט א — קלייד א —— ווייי —— סע פאר

פעלד און גרי — נעם וואלד, ער וועט די טויך: פאר

דע —— קן און אם שטע לן זיין גיינג,

שטיל די וועלט. מען הערט פון

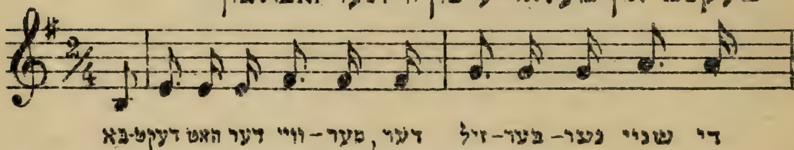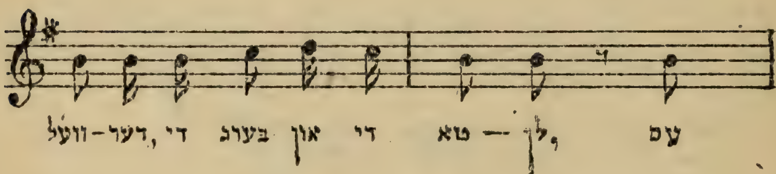

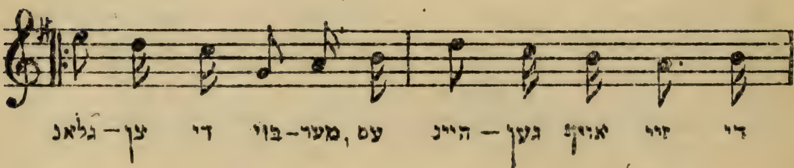
ווינטער.

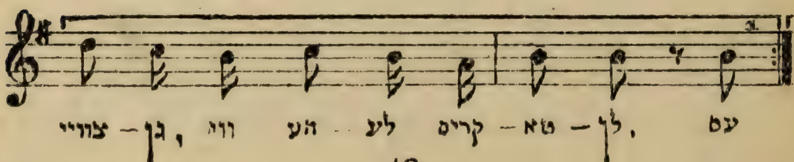
№ 14

טעקסט און מעלאדיע- פון ווילנער זאמלבוך

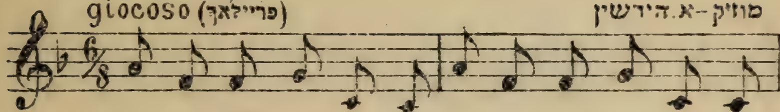
שנײעלאך.

№ 13

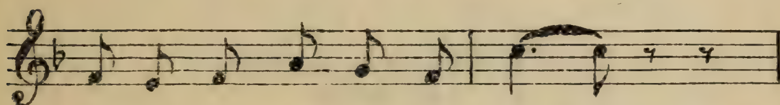
טעקסט–ידידאוויטש

giocoso (פריילאך)

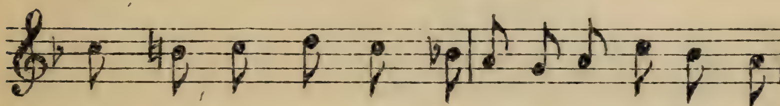
מוזיק–א. הירשין

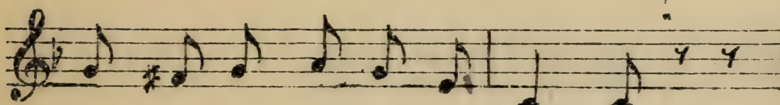
קע- רינ- קלא ,קע- סינ- ווײ ,קע- גינ- גײנ לאך-ע-שניי

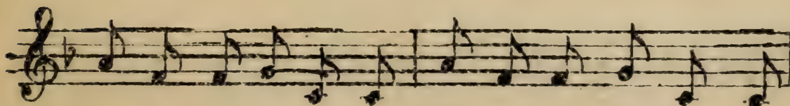
!שנעל זיך גן-טרא ,זיך ען-דריי

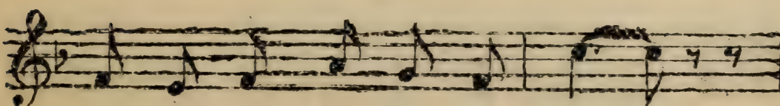
לאך- רע- פע-דע-טעך-גליש לאך- רע-טרע שע-דער – קינ

העל זיי טן- לייב ,זיי נען – ששיי

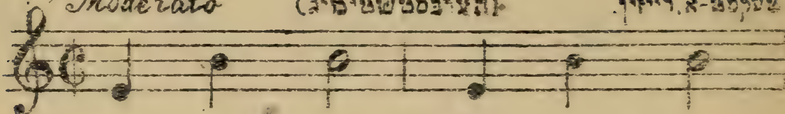
זיך מן- שי און טן- שי קע-סינ-ווײ לאך ע-שניי

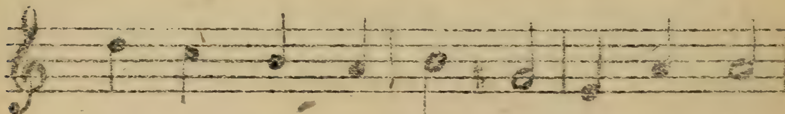
ערד די קן- דיג – בא זיי אין

№11 אויפן פעלד.

מוזיק-א. הירשין
Moderato
(הערבסטשטימונג)
טעקסט-א. רייזין.

אוי - פן פעלד וועהט א - קעלט.

יאגט א ווינט א - ביי - זער און ער פייפט

און ער לייגט צו דער ערד די גרע - זער.

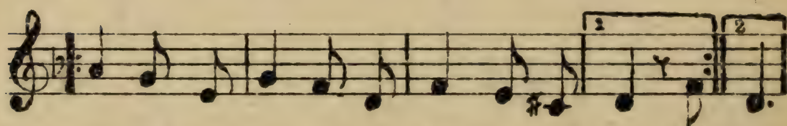
V ווינטער לידער.

№12 א שנייעלע.

מעלאדיע-א. הירשין.
Con moto
טעקסט-ש. לאנדינסקי

א שניי - ע - לע פליט, א שניי - ע - לע פאלט, די

שניי - ען פאר - שי - טן דאס פעלד און דעם וואלד דעם!|וואלד:

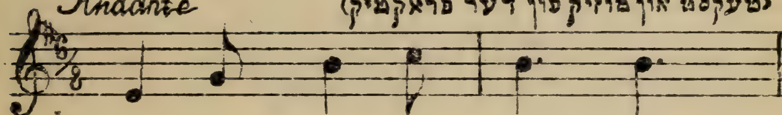
? ליוין — א מיך זן - לא — גע זיר בן — הא

הערבסט.
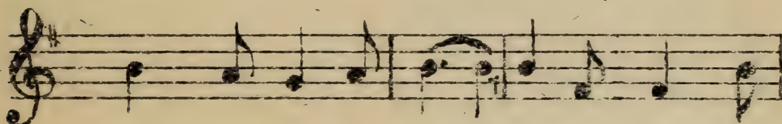
No. 10

Andante

(טעקסט און מוזיק פון דער פראקטיק)

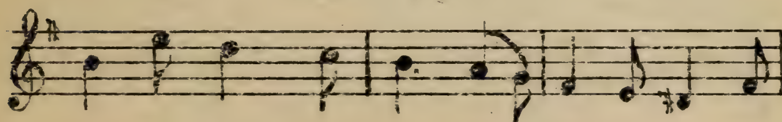
, מען — קו — גע הערבסט דער סיאיז

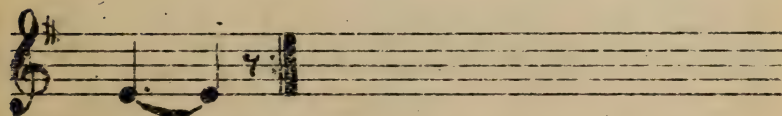
טער-בלע לע-גע ;בלום און בוים קן — ס יועל'

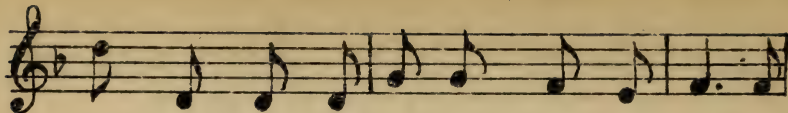
. אום זיך רן-גע-וואל איך זע

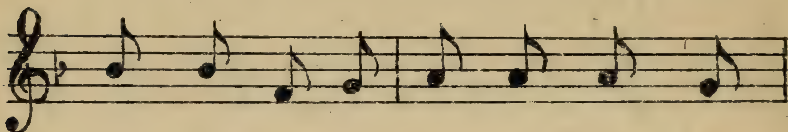
זיך רן-גע וואל איך-זע טער-בלע לע-גע

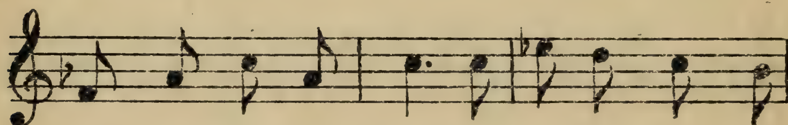
אום .

עס.באלד זי-וואלט מען-קו-גע לאך-קנד-וואל

אין לאך-רע-שו די ערד די שלינגט

דאס בוינט מל-בוי א,שווער פעס-ע מעלט-מור

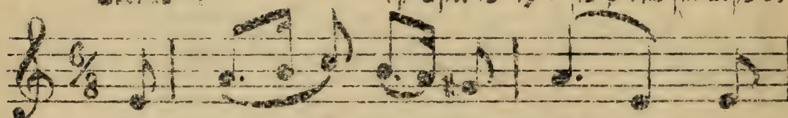

...טרער-א אב פלט-טריי און לע-גע-צוויי

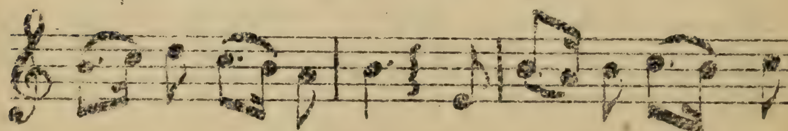
VI הערבסט לידער.

דער וואלד אין הערבסט. №9

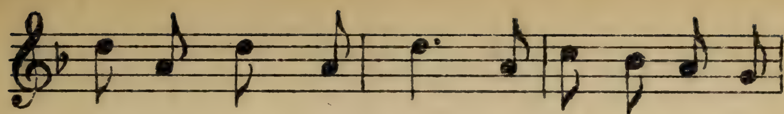
(טעקסט און מוזיק פון דער פראקטיק) לייגנזאם

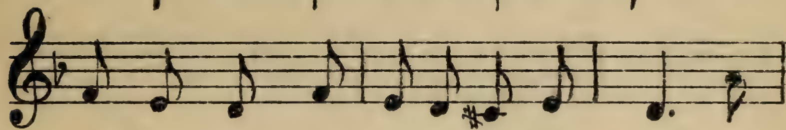
מיט וואלד דער רויס-א ברעכט !אך

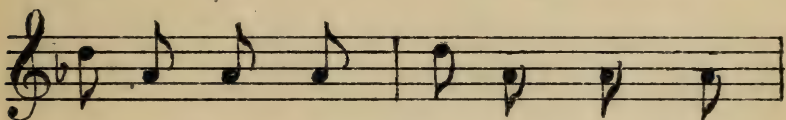
וואס ?זיינען— זיי וואו !וויין-גע און רם-שטר

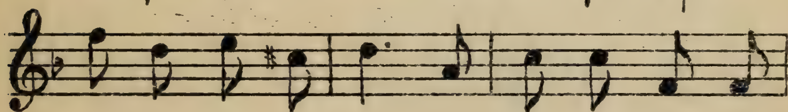
בע- לי גן- רע אין ;טריפט און טריפט גן- רע

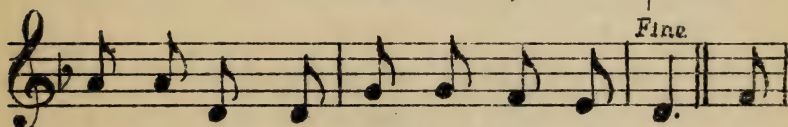
דאס !שטיפט זעט גער- נו- וויי וואס ,לאך דער- קינ

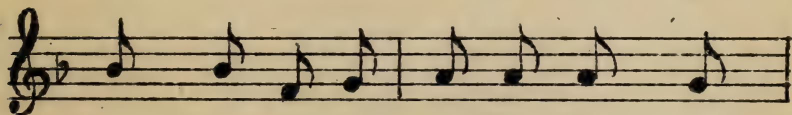
פון לאך- רע- שו = גאלד זיך ען- צי

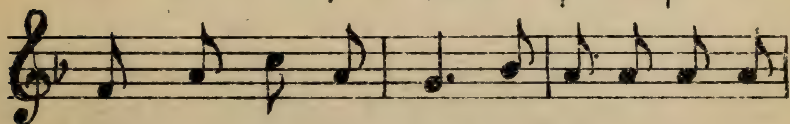
א זון די שיקט עס ,קאפ ען- גרא מלפ-הי

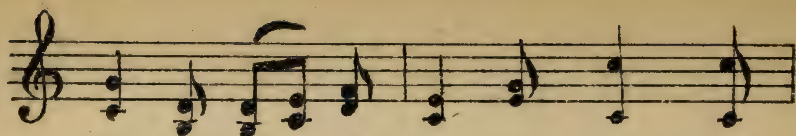
קי .ראפ- א ערד מע- מא דער לע- ווע- ברי

נאך ,לאך- זע- גרע נאך .זי שרייבט,ביינקט

זע- בוי די ניט ווען ;וואלד נאך און דער- פעל

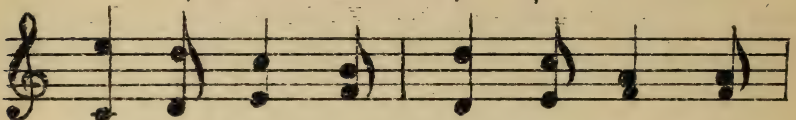
רוי-שן, גי — סן זיך און קלינ — גען!

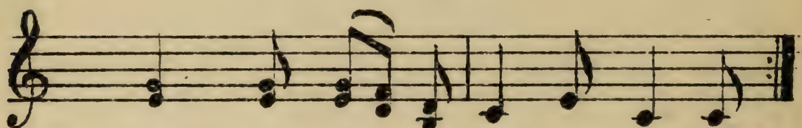
אין א פרי — שן קראנץ פון זאנ · גען,

פריי פון טרו — ער און פון קי — מער,

אויף די טא — לן, אויף די פעל — דער

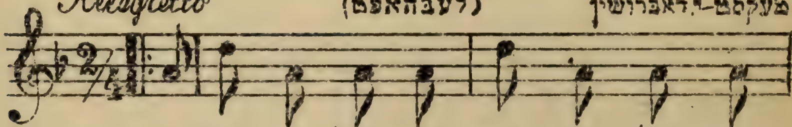

שוועבט דער שוי — נער, לי — בער זו — מער.

№ 8 ארעגנדל

מוזיק-א. הירשין.

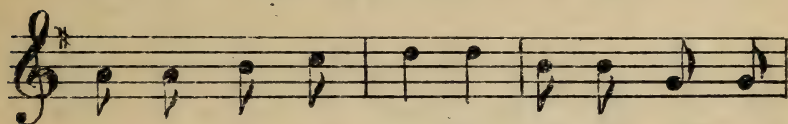
Allegretto (לעבהאפט) טעקסט-י. דאברושין

א רע — גנ — דל, א רע — גנ — דל — א —

- גיי סי — ווייר אין טאן-גג, אג ללא!

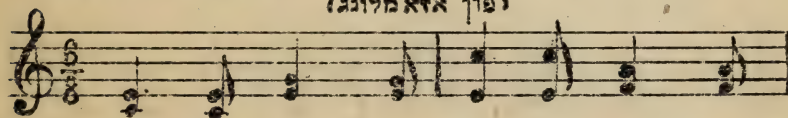
דער-קינ, זשע קומט מן-ריי מען-בלו מיר ען-

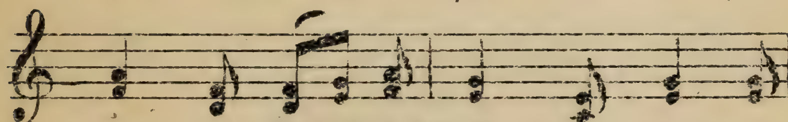
D.S. .העל אונז שיינט זון די שנעל

אויף די גערטנער. №7

(פון אזא מלוגג)

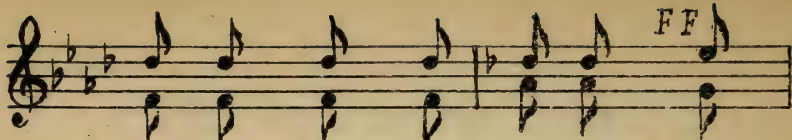
דער-פעל די אויף ,גער-גערט די אויף

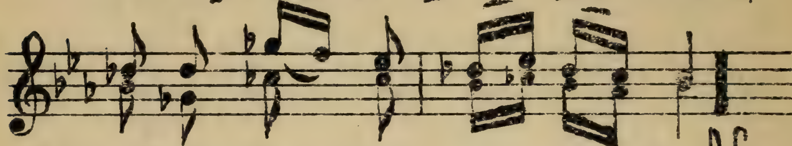
-גען-זיג מען-שטי סע זי איך הער

לן — ווע ע — בלי ע — פרוי די ווי

ווי דער גלאנצט עס אי-בע — ראל,

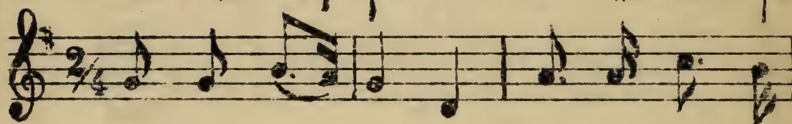

ווי דער זינגט דער נאכ — טי — גאל! D.C.

זומער לידער.

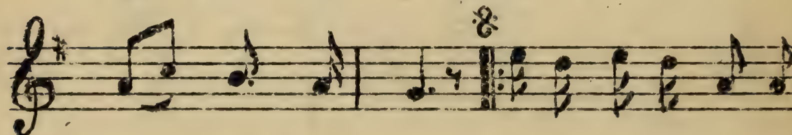
№6 לאמיר גיין קינדער. (פון אזאמלונג)

לא-מיר גיין, קינ-דער, און די פריי-טע

פעל-דער, לא-מיר גיין שנעל, די

זון שיינט אונז העל! טרא-לא-לא-לא-לא!

טרא-לא לא-לא-לא טרא-לא לא-לא.

№ 5 ווידער איז דער מאַי געקומען.

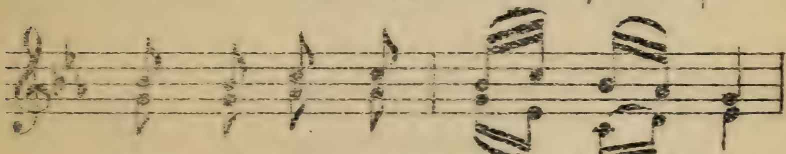
טעקסט-מ. ראזענפעלד

Andante

מוזיק - מ. קיפּניס.

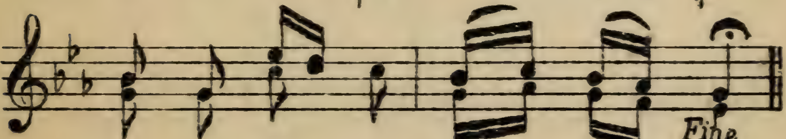
ווי-דער איז דער מאי גע-קו — מען

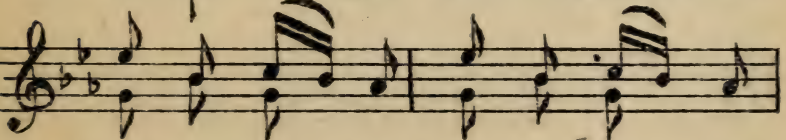
מיט זיין צוי-בער, מיט זיין פראכט;

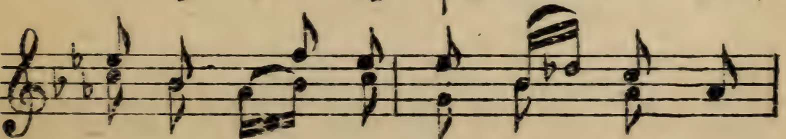
א-לע גרא-זן, א-לע בלו-מען

הא-בן ווי-דער אויפ-גע — וואכט.

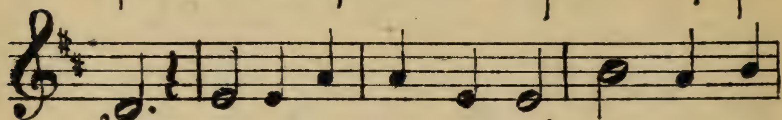
ווי-דער בליט עס אויף די פעל-דער,

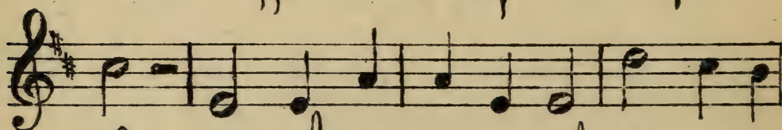
ווי-דער גרינט עס און די וועל-דער;

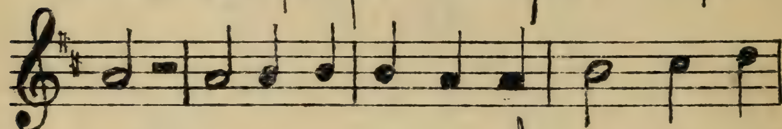
אין שן-רוי לאך-טע-ווינ קע-לינ-שטי, קעלט

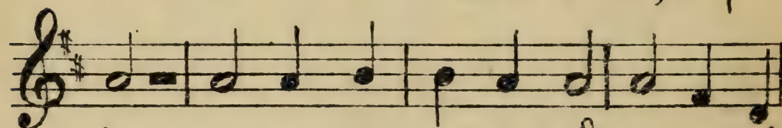
די טן-גלר, לאך כע-זרע די קן-ווו; פעלד
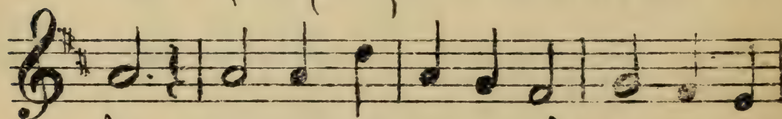

-אל פן-שטי, לאך-מז-בוי אין לען-סוא, בלוא

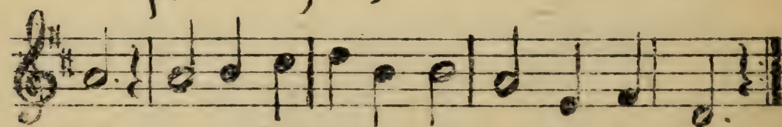
דין אינ פרי, לע גע-פוי, פי, פי, פי! רום-

לע-כע-סטי, לע-טע-ען, קוו, קוו, קוו! פעלד

לע-מע-סיל; לע-נע-בי! זום, זום, זום; קוועלט

היט כל-טופסאס. לע-פע-ני. מע, מע, מע! ליהט

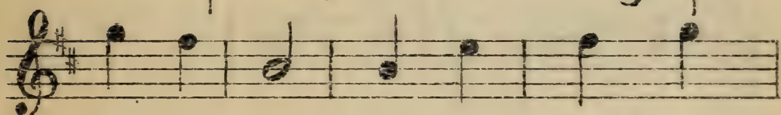
נען-מיר איר באלד !ער-פרי און הויך קום

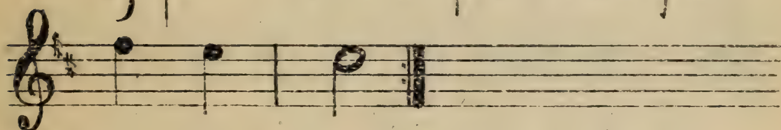
פון-העל די וי ,קליין און יונג

נען-טיי איר וואס ,זיין אין דארף

און צווי און איינס ,איר נען-טיי

.פיר און דריי

II פריהלינג לידער.

אנהויב פריהלינג

№4

טעקסט-ש. לאנדינסקע
לעבהאפט

מוזיק-א. הירשטיין

לע-לע-פרעס ,לע-ע-שניי קיין ניעט אער

№ 3 (B)

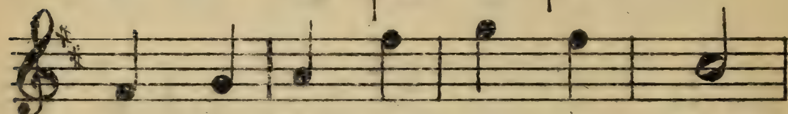
א צווייטע מעלאדיע צום זעלבן טעקסט פון סליעפ.

פיר, און דריי און צוויי און איינס

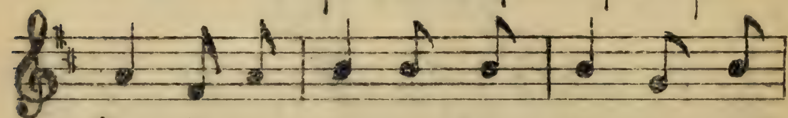
!איר גען־פֿיי גען־פֿיי איר וואס

,קליין און יונג גען־פֿיי איר בולט

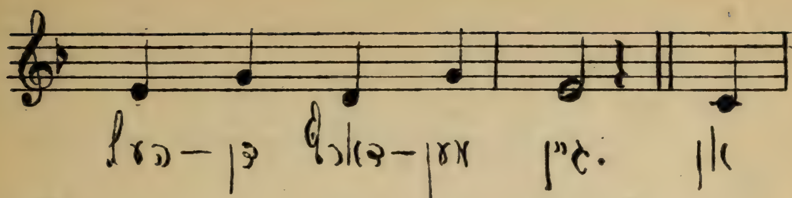
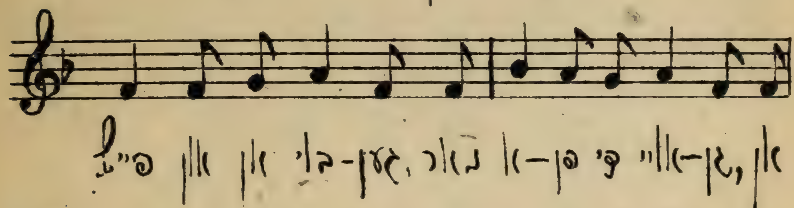
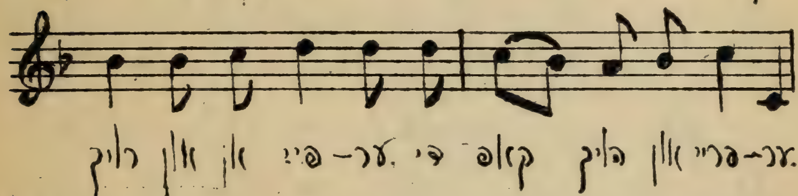
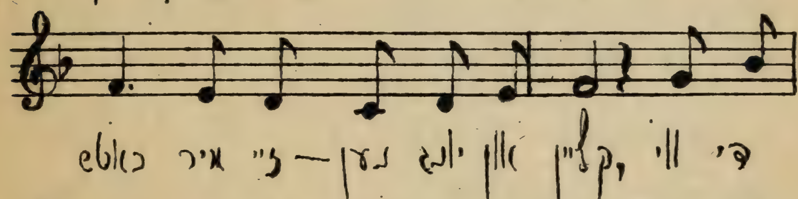
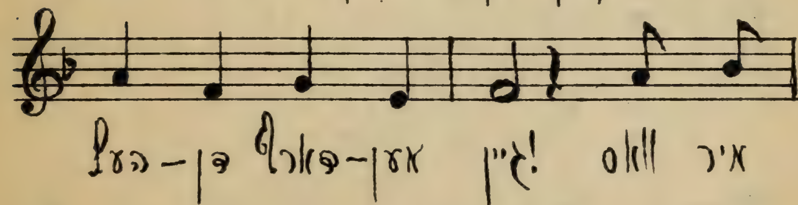
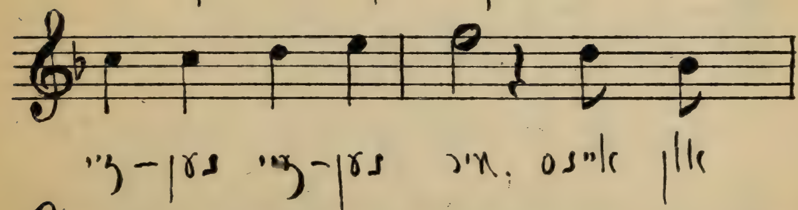
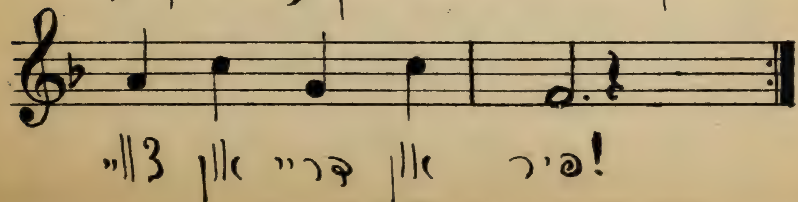
און !זיין און־פֿויגל פֿון־כּוכל פֿי לי

פֿי פֿן־זל גלר,גן־בי און און פֿיל

פֿי גלר־פֿיי און און ריק און,גן־ווי

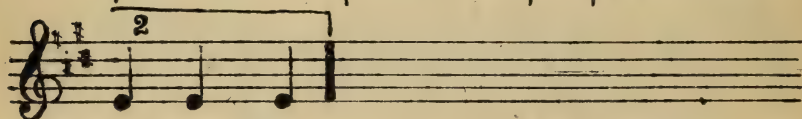

איר-לאָזט הערן — רײַ נע סע-שאַ-לאַ-גן אין גיין

איר-לאָזט! גיין, גיין, גיין איר-לאָזט, גיין איר-לאָזט, גיין

גיין, גיין, גיין!

מאַרש

№ 3 (א)

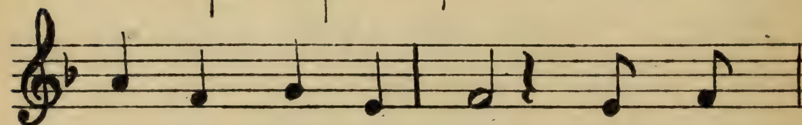
טעקסט-י. קאצנעלסאן

מוזיק-א.הירשין

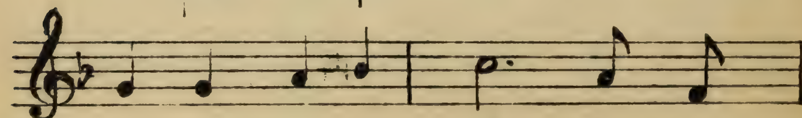
TEMPO DIE MARCIA.

איר וואָס, פיר און דריי און צוויי און איינס

איר באַטש; איר נען-צײַ, נען-צײַ

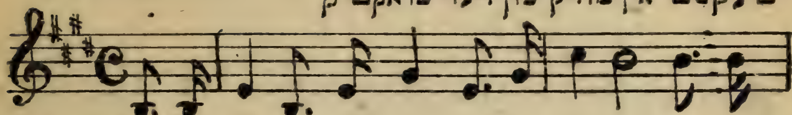

די ווי, קליין און יונג נען-ציי

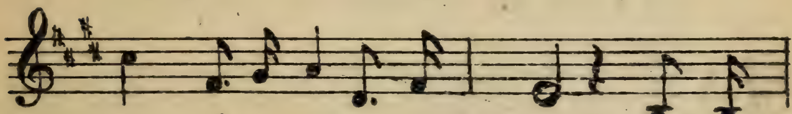
א מארש

№ 2

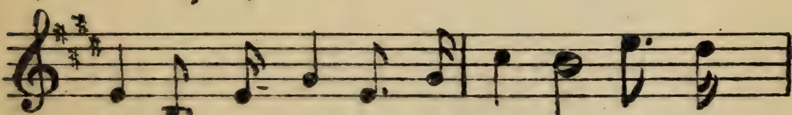
טעקסט און מוזיק פון דער פראקטיק

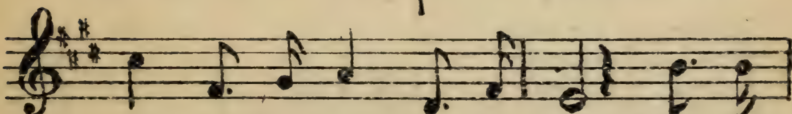
די פאר כן-ש-אונ גענ-זיי-ענ לע-נן ער-לעו
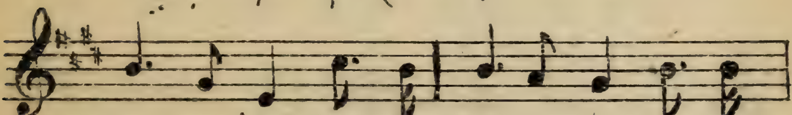

ער-לעו, טריי-שט-אין-נע זיך שוק-הענט

די איט ,כן-רי זיך גען-זיי וינ לע-נן

בו פוס ,פריי און פרונק גיין נאך ס-רי-פי

אין און גען — זיי-אינ טלט-קיי-גי ,פוס

איך גאו — ;שטיין נינ ער-קיי גוט איט

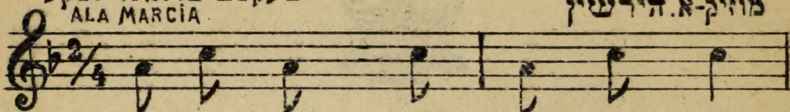
לידער צום מאַרשירן.

דער פאָנען מאַרש.

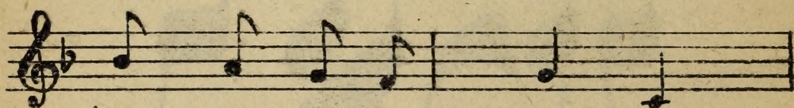
№ 1

טעקסט-ש. לאַנדינסקע

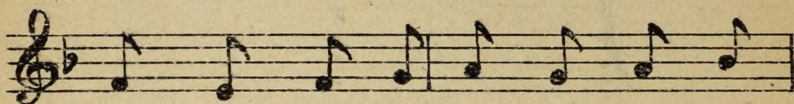
מוזיק-א. הירשין

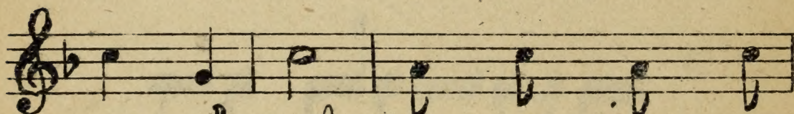
בּער-קין! הויבּט אויף — שי - נן, און

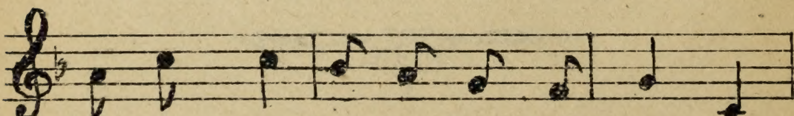
הען — ריי די אוין צער - שטאָל!

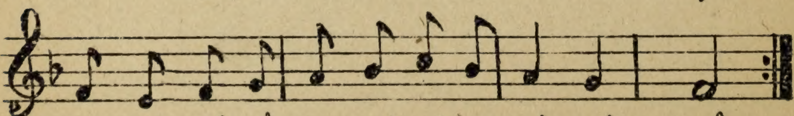
לאַ, לאַ, לאַ-טראַ לאַ, לאַ, לאַ-טראַ

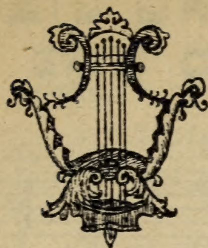
די הויבּט בער - הע, לאַ, לאַ-טראַ

הען-ווי ער-פריי די מאַכט פֿון טע-רי

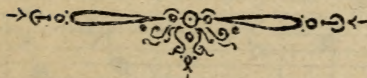
לאַ! לאַ, לאַ, לאַ, לאַ-טראַ לאַ לאַ לאַ-טראַ

נאָטן

צו

די לידער

ГОСУДАРСТВЕННОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО.

ГОМЕЛЬ—1921 г.